

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Krawiec (spr.)
Sędziowie:	SSA Ryszard Ponikowski SSA Edward Stelmasik
Protokolant:	Anna Turek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Ratajczyka

po rozpoznaniu w dniach 10 czerwca 2014 r. i 12 czerwca 2014r.

sprawy **T. G. (1)**

oskarżonego z art. 258 § 3 k.k., z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k., z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 64 § 1 k.k. i z art. 65 § 1 k.k., z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 53 ust.2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 64 § 1 k.k. i z art. 65 § 1 k.k., z art. 263 § 2 k.k., z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

T. P. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k., z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k., z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k., z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

A. R. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k., z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k., z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

T. R. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k., z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k., z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

J. H. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k., z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k., z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

J. J. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k.;

J. J. (2)

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k.

P. S. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k., z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k., z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

Z. S. (1)

oskarżonego z art. 258 § 1 k.k. z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k., z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k. z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 65 § 1 k.k., z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 202 § 3 k.k. w zw. z art. 202 § 4a k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.;

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i oskarżonych T. G. (1), T. P. (1), J. J. (2), Z. S. (1), A. R. (1), T. R. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 24 maja 2013 r. sygn. III K 105/11

I. uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego T. G. (1) co do punktów: 1, 2, 5 i 6 części dyspozytywnej i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu;

II. stwierdza, że utraciły moc dotyczące oskarżonego T. G. (1) orzeczenia zawarte w punktach: 3, 4, 51, 72 i 92 (w zakresie opłaty) części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku;

III. w pozostałej części zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego T. G. (1) utrzymuje w mocy;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu T. G. (1) na poczet kary 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w pkt 8 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 25 lutego 2011 r. do 25 maja 2011 r.;

V. uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego T. P. (1) co do pkt 10 części dyspozytywnej i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu;

VI. uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego T. P. (1) co do pkt 11 części dyspozytywnej w zakresie czynów zarzucanych mu w punktach X i XV części wstępnej i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu, natomiast utrzymuje w mocy tenże wyrok co do pkt 11 części dyspozytywnej w zakresie skazania wymienionego oskarżonego za czyn zarzucany mu w pkt XII części wstępnej i za czyn ten na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §3 k.k., przy zastosowaniu art. 60 § 3 k.k. i art. 60 § 6 pkt 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł;

VII. na podstawie art. 70 ust. 4 powołanej wyżej ustawy za przestępstwo zarzucane oskarżonemu T. P. (1) w pkt XII części wstępnej, a przypisane mu w pkt 11 części dyspozytywnej, orzeka nawiązkę w wysokości 3.000 (trzy tysiące) zł na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z.;

VIII. uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego T. P. (1) co do pkt 14 części dyspozytywnej w zakresie czynów zarzucanych mu w punktach XI i XVI części wstępnej i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu, natomiast utrzymuje w mocy tenże wyrok co do pkt 14 części dyspozytywnej w zakresie skazania wymienionego oskarżonego za czyn zarzucany mu w pkt XIII części wstępnej i za czyn ten na podstawie art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 60 § 3 k.k. i art. 60 § 6 pkt 4 k.k. wymierza mu grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł, przy czym na podstawie art. 105 § 1 i 2 k.p.k. prostuje oczywistą omyłkę pisarską zaistniałą w pkt 14 części dyspozytywnej orzeczenia w ten sposób, że dokonaną przez Sąd I instancji zmianę opisu czynu zamieszczoną w tiret 3 (odnoszącą się do pkt XVI części wstępnej) o treści „ w ilości nie mniejszej niż 66.124,8 kWh wartości 33.664,53 zł zastępuje zapisem w ilości nie mniejszej niż 15.120 kWh wartości 7698 zł ” wpisuje do tiret 2, który odnosi się do pkt XIII części wstępnej, w miejsce zamieszczonego tam błędnego zapisu dotyczącego ilości i wartości skradzionej energii elektrycznej;

IX. stwierdza, że utraciły moc dotyczące oskarżonego T. P. (1) orzeczenia zawarte w punktach: 12, 13, 52, 73 i 93 (w zakresie opłaty) części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku;

X. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego T. P. (1) co do pkt 58 części dyspozytywnej w ten sposób, że za podstawę orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania wymierzonej temu oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności w miejsce art. 60 § 5 k.k. przyjmuje art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 2 k.k., w związku z czym okres próby ustala na 5 (pięć) lat;

XI. w pozostałej części zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego T. P. (1) utrzymuje w mocy;

XII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy karę jednostkową 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wobec oskarżonego T. P. (1) w pkt VI niniejszego wyroku oraz karę jednostkową 1 miesiąca pozbawienia wolności orzeczoną wobec niego w pkt 15 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku i łącznie wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

XIII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierza oskarżonemu T. P. (1) karę łączną grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 100 zł;

XIV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu T. P. (1) na poczet kary łącznej grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 10 listopada 2010 r. do 23 stycznia 2011 r., stwierdzając że jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

XV. uchyla w całości zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego J. J. (2) i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu;

XVI. uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego Z. S. (1) co do pkt 45 części dyspozytywnej oraz co do pkt 46 części dyspozytywnej w zakresie czynów zarzucanych mu w punktach XLIV i XLVI części wstępnej i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu, natomiast utrzymuje w mocy tenże wyrok co do pkt 46 części dyspozytywnej w zakresie skazania wymienionego oskarżonego za czyn zarzucany mu w pkt XLVIII części wstępnej, z tym że z opisu tego czynu eliminuje ustalenie, iż oskarżony ten „ z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu ”, a co za tym idzie z kwalifikacji prawnej tego czynu eliminuje art. 65 § 1 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 19 § 2 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 50 zł;

XVII. na podstawie art. 45 § 1 k.k. w związku ze skazaniem oskarżonego Z. S. (1) za powyższe przestępstwo orzeka przepadek osiągniętej przez niego korzyści majątkowej w wysokości 400 (czterystu) zł;

XVIII. uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego Z. S. (1) co do pkt 48 części dyspozytywnej w zakresie czynów zarzucanych mu w punktach XLV i XLVII części wstępnej i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu, natomiast utrzymuje w mocy tenże wyrok co do pkt 48 części dyspozytywnej w zakresie skazania wymienionego oskarżonego za czyn zarzucany mu w pkt XLIX części wstępnej, z tym że z opisu tego czynu eliminuje ustalenie, iż oskarżony ten „ z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu ”, a co za tym idzie z kwalifikacji prawnej tego czynu eliminuje art. 65 § 1 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i art. 33 § 2 i 3 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 50 zł;

XIX. stwierdza, że utraciły moc dotyczące oskarżonego Z. S. (1) orzeczenia zawarte w punktach: 47, 57, 79 i 99 (w zakresie opłaty) części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku;

XX. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego Z. S. (1) co do punktów 64 i 71 części dyspozytywnej w ten sposób, że jako podstawę prawną warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności przyjmuje art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w miejsce art. 70 § 2 k.k., a jako podstawę dozoru art. 73 § 1 k.k. w miejsce art. 73 § 2 k.k.;

XXI. w pozostałej części zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego Z. S. (1) utrzymuje w mocy;

XXII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone w punktach XVI i XVIII niniejszego wyroku kary 1 roku pozbawienia wolności oraz 4 miesięcy pozbawienia wolności z karą 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wobec oskarżonego Z. S. (1) w pkt 49 części

dyspozytywnej zaskarżonego wyroku i łącznie wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXIII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierza oskarżonemu Z. S. (1) karę łączną grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 50 zł;

XXIV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu Z. S. (1) na poczet kary łącznej grzywny okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 10 listopada 2010 r. do 9 grudnia 2010 r., stwierdzając że jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

XXV. uchyla w całości zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego A. R. (1) i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu;

XXVI. uchyla w całości zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego T. R. (1) i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu;

XXVII. uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego J. H. (1) co do punktów: 28, 29 i 32 części dyspozytywnej i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu;

XXVIII. stwierdza, że utraciły moc dotyczące oskarżonego J. H. (1) orzeczenia zawarte w punktach: 30, 31, 55, 76 i 96 (w zakresie opłaty) części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku;

XXIX. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego J. H. (1) co do punktów 61 i 68 części dyspozytywnej w ten sposób, że jako podstawę prawną warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w pkt 33 części dyspozytywnej przyjmuje art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w miejsce art. 70 § 2 k.k., a jako podstawę dozoru art. 73 § 1 k.k. w miejsce art. 73 § 2 k.k.;

XXX. w pozostałej części zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego J. H. (1) utrzymuje w mocy;

XXXI. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego J. J. (1) co do pkt 35 części dyspozytywnej, natomiast uchyla tenże wyrok w stosunku do wymienionego oskarżonego co do pkt 36 części dyspozytywnej i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu;

XXXII. uchyla w całości zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego P. S. (1) i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu;

XXXIII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. L. 600 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu P. S. (1) w postępowaniu odwoławczym oraz 138 zł tytułem zwrotu VAT, a nadto 180,96 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu;

XXXIV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S. (1) 600 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu J. J. (2) w postępowaniu odwoławczym oraz 138 zł tytułem zwrotu VAT,

XXXV. zasądza od oskarżonych: T. G. (1), T. P. (1), Z. S. (1) i J. H. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w zakresie dotyczącym każdego z nich, przy czym wymierza im opłaty za obie instancje:

- T. G. (1) i J. H. (1) po 60 zł

- **T. P. (1) 3300 zł**

- **Z. S. (1) 900 zł**

UZASADNIENIE

T. G. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C., W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski założył i kierował zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodził T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. J. (1), Z. S. (1), J. H. (1), P. S. (1), J. J. (2) i inne osoby, mającą na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 k.k.,

II. w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1), T. P. (1), osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, i Z. S. (1), na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej dziesięciu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 50.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 1.250.000 zł, przy czym opisany czyn popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu sygn. akt III K 6/02 z dnia 13.01.2003 r. za przestępstwa z art. 40 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 24.04.1997 r. i inne, którą odbywał w okresach od dnia 09.11.2000 r. do dnia 16.03.2001 r. oraz od dnia 02.01.2006 r. do dnia 18.01.2008 r., przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k., art. 64 § 1 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

III. w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1), T. P. (1), osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, i Z. S. (1), na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż (...), wartości 50.304,51 zł, na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

IV. w okresie co najmniej od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1), T. R. (1), P. S. (1), J. H. (1), T. P. (1), Z. S. (1) i J. J. (2), na terenie posesji w miejscowości W., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej ośmiu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości ok. 1000 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 101.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 2.525.000 zł, w tym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskali znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 7000 gram marihuany o wartości ok. 175.000 zł, przy czym opisany czyn popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu sygn. akt

III K 6/02 z dnia 13.01.2003 r. za przestępstwa z art. 40 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 24.04.1997 r. i inne, którą odbywał w okresach od dnia 09.11.2000 r. do dnia 16.03.2001 r. oraz od dnia 02.01.2006 r. do dnia 18.01.2008 r., przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k., art. 64 § 1 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

V. w okresie co najmniej od marca 2009 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1), T. R. (1), P. S. (1), T. P. (1), J. H. (1) i Z. S. (1), na terenie posesji w miejscowości W., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 109.526 kWh, wartości 43.311,93 zł na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

VI. w nieustalonym okresie pomiędzy początkiem 2009 roku a 19 lutego 2010 r. w (...), gm. G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z J. J. (1), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 20.000 gramów, wartości rynkowej około 500.000 zł, przy czym opisany czyn popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu sygn. akt III K 6/02 z dnia 13.01.2003 r. za przestępstwa z art. 40 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 24.04.1997 r. i inne, którą odbywał w okresach od dnia 09.11.2000 r. do dnia 16.03.2001 r. oraz od dnia 02.01.2006 r. do dnia 18.01.2008 r., przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k., art. 64 § 1 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

VII. w dniu 25.02.2011 r. w swym domu w J. (...), działka nr (...) (...) w J., gm. G. posiadał niekompletną i uszkodzoną myśliwską dubeltówkę kurkową J. P. S. & S., S. kal. (...) o nr (...) oraz (...), nie mając wymaganego zezwolenia na posiadanie broni palnej,

tj. o czyn z art. 263 § 2 K.k.

VIII. w dniu 25.02.2011 r. w swym domu w J. (...), gm. G., wbrew przepisom ustawy posiadał 4,285 grama środka odurzającego w postaci marihuany, co stanowi wypadek mniejszej wagi, przy czym opisany czyn popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu sygn. akt III K 6/02 z dnia 13.01.2003 r. za przestępstwa z art. 40 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 24.04.1997 r. i inne, którą odbywał w okresach od dnia 09.11.2000 r. do dnia 16.03.2001 r. oraz od dnia 02.01.2006 r. do dnia 18.01.2008 r.,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 K.k.,

T. P. (1) został oskarżony o to, że:

IX (I). w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C., W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą założył i kierował T. G. (1), w skład której wchodził A. R. (1), T. R. (1), J. J. (1), Z. S. (1), J. H. (1), P. S. (1), J. J. (2) i inne osoby, mającą na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 K.k.,

X (II). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1), Z. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej dziesięciu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci nie mniej niż 50.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 1.250.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XI (III). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1), Z. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 104.110 kWh, wartości 50.304,51 zł, na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XII (IV). w okresie co najmniej od lata 2010 r. do dnia 10 listopada 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z Z. S. (1) i osobami, co do czynów których materiały wyłączono do odrębnych postępowań, na terenie posesji w miejscowości R. (...) gm. P., w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste w ilości co najmniej 540 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał znaczną ilość środka odurzającego w postaci nie mniej niż 4.600 gram marihuany o łącznej wartości 115.000 zł, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XIII (V). w nieustalonym okresie do dnia 10.11.2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z Z. S. (1) i osobami, co do czynów których materiały wyłączono do odrębnych postępowań, na terenie posesji w miejscowości R. (...) gm. P., w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 66.124,8 kWh, wartości 33.664,53 zł, na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XIV (VI). w dniu 10.11.2010 r. w miejscu zamieszkania w O. przy ulicy (...) wbrew przepisom ustawy posiadał około 1 grama środka odurzającego w postaci marihuany, co stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

XV (VII). w okresie co najmniej od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1), Z. S. (1) i J. J. (2), na terenie posesji w miejscowości W., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej ośmiu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości ok. 1000 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 101.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 2.525.000 zł, w tym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskali znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 7.000 gram marihuany o wartości ok. 175.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XVI (VIII). w okresie co najmniej od marca 2009 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i Z. S. (1), na terenie posesji w miejscowości W., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 109.526 kWh, wartości 43.311,93 zł na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

A. R. (1) został oskarżony o to, że:

XVII (I). w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C. pow. (...), W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą założył i kierował T. G. (1), w skład której Z. S. (1), T. R. (1), T. P. (1), J. H. (1), P. S. (1), J. J. (2), J. J. (1) i inne osoby, mającą na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 K.k.,

XVIII (II). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), Z. S. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej dziesięciu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskali łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci nie mniej niż 50.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 1.250.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XIX (III). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), Z. S. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 104.110 kWh, wartości 50.304,51 zł, na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XX (IV). w okresie co najmniej od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), Z. S. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i J. J. (2), na terenie posesji w miejscowości W., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej ośmiu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości ok. 1000 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskali łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 101.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 2.525.000 zł, w tym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskali znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 7.000 gram marihuany o wartości ok. 175.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XXI (V). w okresie co najmniej od marca 2009 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), Z. S. (1), T. R. (1), J. H. (1) i P. S. (1), na terenie posesji w miejscowości W., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 109.526 kWh, wartości 43.311,93 zł na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XXII (VI). w niustalonym okresie pomiędzy 2008 rokiem a 19 lutego 2010 r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu z osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego postępowania, w ramach podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w znacznych ilościach w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 20.000 gramów, wartości rynkowej około 500.000 zł, przyjmując wskazane środki odurzające od J. J. (1), który wraz z T. G. (1) wytwarzał je w G., a następnie przekazując je osobie, co do której wyłączono materiały do odrębnego postępowania, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

T. R. (1) został oskarżony o to, że:

XXIII (I). w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C. pow. (...), W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą założył i kierował T. G. (1), w skład której wchodził A. R. (1), Z. S. (1), T. P. (1), J. H. (1), P. S. (1), J. J. (2), J. J. (1) i inne osoby, mającą na

celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 K.k.,

XXIV (II). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), Z. S. (1), J. H. (1), P. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej dziesięciu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci nie mniej niż 50.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 1.250.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XXV (III). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), Z. S. (1), J. H. (1), P. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 104.110 kWh, wartości 50.304,51 zł, na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XXVI (IV). w okresie co najmniej od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), Z. S. (1), J. H. (1), P. S. (1) i J. J. (2), na terenie posesji w miejscowości W., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej ośmiu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości ok. 1000 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskali łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 101.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 2.525.000 zł, w tym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskali znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 7.000 gram marihuany o wartości ok. 175.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XXVII (V). w okresie co najmniej od marca 2009 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), Z. S. (1), J. H. (1) i P. S. (1), na terenie posesji w miejscowości W., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 109.526 kWh, wartości 43.311,93 zł na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

J. H. (1) został oskarżony o to, że:

XXVIII (I). w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C., W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą założył i kierował T. G. (1), w skład której wchodził A. R. (1), T. R. (1), T. P. (1), Z. S. (1), P. S. (1), J. J. (2), J. J. (1) i inne osoby, mającą na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 K.k.,

XXIX (II). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), Z. S. (1), P. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej dziesięciu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci nie mniej niż 50.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 1.250.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XXX (III). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), Z. S. (1), P. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 104.110 kWh, wartości 50.304,51 zł, na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XXXI (IV). w okresie co najmniej od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), Z. S. (1), P. S. (1) i J. J. (2), na terenie posesji w miejscowości W., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej ośmiu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości ok. 1000 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 101.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 2.525.000 zł, w tym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskali znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 7.000 gram marihuany o wartości ok. 175.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XXXII (V). w okresie co najmniej od marca 2009 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), Z. S. (1) i P. S. (1), na terenie posesji w miejscowości W., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 109.526 kWh, wartości 43.311,93 zł na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to

popelniał działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popelnianie przestępstw, a z popelnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XXXIII (VI). w dniu 18 lutego 2010 r. w O., w miejscu swego zamieszkania przy ul. (...), wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci suszu konopi innych niż włókniste, w ilości ok. 2 g, co stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

J. J. (1) został oskarżony o to, że:

XXXIV (I). w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C. pow. (...), W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą założył i kierował T. G. (1), w skład której wchodził T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), Z. S. (1), J. H. (1), P. S. (1), J. J. (2) i inne, nieustalone dotąd osoby, mającą na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 K.k.,

XXXV (II). w nieustalonym okresie pomiędzy początkiem 2009 roku a 19 lutego 2010 r. w (...), gm. G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż 20.000 gramów, wartości rynkowej około 500.000 zł, przy czym przestępstwo to popelniał działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popelnianie przestępstw, a z popelnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

J. J. (2) został oskarżony o to, że:

XXXVI (I). w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C. pow. (...), W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą założył i kierował T. G. (1), w skład której wchodził A. R. (1), T. R. (1), T. P. (1), J. H. (1), P. S. (1), J. J. (2), J. J. (1) i inne osoby, mającą na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 K.k.,

XXXVII (II). w okresie co najmniej od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i Z. S. (1), na terenie posesji w miejscowości W., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej ośmiu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości ok. 1000 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 101.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 2.525.000 zł, w tym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskali znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 7.000 gram marihuany o wartości ok. 175.000 zł, przy czym przestępstwo to popelniał działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popelnianie przestępstw, a z popelnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

P. S. (1) został oskarżony o to, że:

XXXVIII (I). w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C., W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą założył i kierował T. G. (1), w skład której wchodził A. R. (1), T. R. (1), T. P. (1), J. H. (1), Z. S. (1), J. J. (2), J. J. (1) i inne osoby, mającą na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 K.k.,

XXXIX (II). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), Z. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej dziesięciu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci nie mniej niż 50.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 1.250.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XL (III). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), Z. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 104.110 kWh, wartości 50.304,51 zł, na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XLI (IV). w okresie co najmniej od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), Z. S. (1) i J. J. (2), na terenie posesji w miejscowości W., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej ośmiu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości ok. 1000 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 101.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 2.525.000 zł, w tym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskali znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 7.000 gram marihuany o wartości ok. 175.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XLII (V). w okresie co najmniej od marca 2009 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1) i Z. S. (1), na terenie posesji w miejscowości W., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem

układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 109.526 kWh, wartości 43.311,93 zł na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

Z. S. (1) został oskarżony o to, że:

XLIII (I). w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. w O., C., W. pow. (...), G. pow. (...) i innych miejscowościach na terenie Polski brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, którą założył i kierował T. G. (1), w skład której wchodził A. R. (1), T. R. (1), T. P. (1), J. H. (1), P. S. (1), J. J. (2), J. J. (1) i inne osoby, mającą na celu uprawę konopi innych niż włókniste oraz wytwarzanie i dystrybucję znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 K.k.,

XLIV (II). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej dziesięciu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci nie mniej niż 50.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 1.250.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XLV (III). w okresie co najmniej od lata 2007 r. do lutego 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i osobą, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu, na terenie posesji w miejscowości C., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 104.110 kWh, wartości 50.304,51 zł, na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XLVI (IV). w okresie co najmniej od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i J. J. (2), na terenie posesji w miejscowości W., ul. (...), w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym w co najmniej ośmiu kolejnych cyklach wegetacyjnych uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste, każdorazowo w ilości ok. 1000 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskali łącznie znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 101.000 gram marihuany o łącznej wartości ok. 2.525.000 zł, w tym w dniu 27 stycznia 2010 r. uzyskali znaczną ilość środka odurzającego w postaci około 7.000 gram marihuany o wartości ok. 175.000 zł, przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XLVII (V). w okresie co najmniej od marca 2009 r. do stycznia 2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1) i P. S. (1), na terenie posesji w miejscowości W., ul. (...), w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 109.526 kWh, wartości 43.311,93 zł na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

XLVIII (VI). w okresie co najmniej od lata 2010 r. do dnia 10 listopada 2010 r. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, wspólnie i w porozumieniu z T. P. (1) i osobami, co do czynów których materiały wyłączono do odrębnych postępowań, na terenie posesji w miejscowości R. (...) gm. P., w ramach podziału ról, wytwarzał – prowadząc przy tym uprawę znacznych ilości ziela konopi innych niż włókniste w ilości co najmniej 540 krzewów – środek odurzający w postaci marihuany, a poprzez suszenie pozyskanego ziela konopi uzyskał znaczną ilość środka odurzającego w postaci nie mniej niż 4.600 gram marihuany o łącznej wartości 115.000 zł, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i z art. 65 § 1 K.k.,

XLIX (VII). w nieustalonym okresie do dnia 10.11.2010 r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. P. (1) i osobami, co do czynów których materiały wyłączono do odrębnych postępowań, na terenie posesji w miejscowości R.(...)gm. P., w ramach podziału ról, poprzez instalację dodatkowego przyłącza z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego dokonał kradzieży energii elektrycznej na cele produkcji marihuany w ilości nie mniejszej niż 66.124,8 kWh, wartości 33.664,53 zł, na szkodę (...) S.A. Oddział w O., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k.,

L (VIII). w nieustalonym okresie do dnia 10.11.2010 r. w miejscu zamieszkania w O. przy ulicy (...), na twardym dysku zamontowanym w komputerze przenośnym typu A. (...) nr ser. (...), posiadał treści pornograficzne z udziałem małoletnich poniżej 15 lat – pliki „P.-V.-P.&A. F.-F. (...) R. (...) P. L. C. K. K.”, (...) (...) R. N. T. P., Y. T., T., (...) G., (...) (...)~1”, „E. 10 Y. C. P. K. P. 053”, „(P.) (H.) (K.) (V.) (L.) (M.) (L.) (N.) (S. P.)”, spośród których 4 pliki zawierające takie treści, a to: „P.-V.-P.&A. F.-F. (...) R. (...) P. L. C. K. K.”, (...) (...) R. N. T. P., Y. T., T., (...) G., (...) „E. 10 Y. C. P. K. P. 053”, „(P.) (H.) (K.) (V.) (L.) (M.) (L.) (N.) (S. P.)”rozpowszechniał w sieci Internet za pomocą programu(...)do wymiany plików (...),

tj. o przestępstwo z art. 202 § 3 K.k. w zw. z art. 202 § 4a K.k. przy zast. art. 11 § 2 K.k.,

Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 24 maja 2013 r., sygn. akt: III K 105/11 orzekł co następuje:

1. uniewinnił oskarżonego **T. G. (1)** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt I zarzutu, to jest czynu z art. 258 § 3 kk;
2. uznał oskarżonego T. G. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt II, IV zarzutu, z tą zmianą, że z opisu tych czynów eliminuje zapisy: „w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru”, „przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw”, a także z opisu czynu z pkt II i IV zarzutu wyeliminował odpowiednio zapisy: i (...), (...) oraz przyjął, że czyny te stanowią ciąg przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk przy

zast. art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

3. na podstawie art. 45 § 1 kk za ciąg przestępstw przypisany oskarżonemu T. G. (1) w pkt 2 wyroku orzekł przepadek korzyści majątkowej w łącznej kwocie 200. 000 (dwustu tysięcy) złotych;

4. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) za ciąg przestępstw przypisany oskarżonemu T. G. (1) w pkt 2 wyroku orzekł na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z. nawiązkę w kwocie 10. 000 (dziesięciu tysięcy) złotych;

5. uznał oskarżonego T. G. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt III, V zarzutu z tą zmianą, że:

zapis z pkt III zarzutu „w ilości nie mniejszej niż 104. 110 kWh, wartości 50. 304,51 zł” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 20. 563,2 kWh, wartości około 9935 zł”,

- zapis z pkt V zarzutu „w ilości nie mniejszej niż 109. 526 kWh, wartości 43.311,93 zł” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 26.611,2 kWh, wartości około 10.523 zł”,

oraz z opisu tych czynów wyeliminował zapis „ przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw”, a także przyjął, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 278 § 5 kk w zw. art. 65 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk za to na podstawie 278 § 5 kk w zw. art. 278 § 1 kk art. przy zast. art. 91 § 1 i na podstawie art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i art. 33 § 2 i 3 kk wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

6. uniewinnił oskarżonego T. G. (1) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt VI zarzutu, to jest czynu z art. z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk , 64 § 1 kk i z art. 65 § 1 kk;

7. uznał, że zachowanie oskarżonego T. G. (1) opisane w pkt VII zarzutu wyczerpuje dyspozycję art. 263 § 2 kk – na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 1 § 2 kk postępowanie odnośnie tego czynu umorzył;

8. uznał oskarżonego T. G. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt VIII zarzutu, to jest przestępstwa z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

9. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) orzekł przepadek przez zniszczenie środka odurzającego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr V/16/11 poz. 217, 218 przechowywanych w Magazynie (...) Komendy Wojewódzkiej Policji w O.;

10. uniewinnił oskarżonego **T. P. (1)** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt IX zarzutu, to jest czynu z art. 258 § 1 kk;

11. uznał oskarżonego T. P. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt X, XII, XV zarzutu, z tą zmianą, że z opisu tych czynów wyeliminował zapisy: „w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru”, (...), „przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw” i przyjął, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii

(Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk i na podstawie art. 60 § 3 kk i art. 60 § 6 pkt 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwu) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

12. na podstawie art. 45 § 1 kk za ciąg przestępstw przypisany oskarżonemu T. P. (1) w pkt 11 wyroku orzekł przepadek korzyści majątkowej w łącznej kwocie 200. 000 (dwustu tysięcy) złotych;

13. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) za ciąg przestępstw przypisany oskarżonemu T. P. (1) w pkt 11 wyroku orzekł na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z. nawiązkę w kwocie 10. 000 (dziesięciu tysięcy) złotych;

14. uznał oskarżonego T. P. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt XI, XIII, XVI zarzutu z tą zmianą, że:

zapis z pkt XI zarzutu „w ilości nie mniejszej niż 104. 110 kWh, wartości 50. 304,51 zł” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 20. 563,2 kWh, wartości około 9935 zł”,

- zapis z pkt XIII zarzutu „w ilości nie mniejszej niż 109. 526 kWh, wartości 43.311,93 zł” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 26.611,2 kWh, wartości około 10.523 zł”,

- zapis z pkt XVI zarzutu „w ilości nie mniejszej niż 66.124,8 kWh, wartości 33.664,53 zł” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 15. 120 kWh, wartości około 7698 zł” oraz z opisu tych czynów wyeliminował zapis „ przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw”, a także przyjął, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 278 § 5 kk w zw. art. 65 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 5 w zw. z art. 278 § 1 kk i art. 60 § 3 kk w zw. z art. 57 § 2 kk i na podstawie art. 60 § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 100 (stu) złotych ;

15. uznał oskarżonego T. P. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XIV zarzutu, to jest przestępstwa z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

16. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) orzekł przepadek przez zniszczenie środka odurzającego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) poz. 179 przechowywanych w Magazynie (...) Komendy Wojewódzkiej Policji w O.;

17. uniewinnił oskarżonego **A. R. (1)** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt XVII zarzutu, to jest przestępstwa z art. 258 § 1 kk;

18. uznał oskarżonego A. R. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt XVIII, XX zarzutu, z tą zmianą, że z opisu tych czynów wyeliminował zapisy: „w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru”, (...), „przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw” i przyjął, że czyny te stanowią one ciąg przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk i art. 60 § 3 kk i art. 60 § 6 pkt 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwu) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 (stu złotych) złotych;

19. na podstawie art. 45 § 1 kk za ciąg przestępstw przypisany oskarżonemu A. R. (1) w pkt 18 wyroku orzekł przepadek korzyści majątkowej w łącznej kwocie 200. 000 (dwustu tysięcy) złotych;

20. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) za ciąg przestępstw przypisany oskarżonemu A. R. (1) w pkt 18 wyroku orzekł na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z. nawiązkę w kwocie 10. 000 (dziesięciu tysięcy) złotych;

21. uznał oskarżonego A. R. (1) za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów opisanych w pkt XIX, XXI zarzutu z tą zmianą, że:

- zapis z pkt XIX zarzutu „w ilości nie mniejszej niż 104. 110 kWh, wartości 50. 304,51 zł” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 20. 563,2 kWh, wartości około 9935 zł”,

- zapis z pkt XXI zarzutu „w ilości nie mniejszej niż 109. 526 kWh, wartości 43.311,93 zł” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 26.611,2 kWh, wartości około 10.523 zł”,

oraz z opisu tych czynów wyeliminował zapis „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw” i przyjął, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 278 § 5 kk w zw. art. 65 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 5 w zw. z art. 278 § 1 kk i art. 60 § 3 kk w zw. z art. 57 § 2 kk i na podstawie art. 60 § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

22. uznał oskarżonego A. R. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XXII zarzutu, z tą zmianą, że zapis „ilości nie mniejszej niż 20.000 gramów, wartości rynkowej około 500.000złoty” zastąpił zapisem „ilości około 12.000 gramów, wartości rynkowej około 300.000 złotych”, zapis „od J. J. (1), który wraz z T. G. (1) wytwarzał je w G.” zastąpił zapisem „od innej osoby” oraz z opisu tego czynu wyeliminował zapis „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu”, a także przyjął, że stanowi przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

23. uniewinnił oskarżonego **T. R. (1)** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt XXIII zarzutu, to jest czynu z art. 258 § 1 kk;

24. uznał oskarżonego T. R. (1) za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów opisanych w pkt XXIV, XXVI zarzutu, z tą zmianą, że z opisu tych czynów wyeliminował zapisy: „w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru”, (...), „przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw” i przyjął, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw art. 65 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk i na podstawie art. 60 § 3 kk i art. 60 § 6 pkt 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwu) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

25. na podstawie art. 45 § 1 kk za ciąg przestępstw przypisany oskarżonemu T. R. (1) w pkt 24 wyroku orzekł przepadek korzyści majątkowej w łącznej kwocie 200. 000 (dwustu tysięcy) złotych;

26. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) za ciąg przestępstw przypisany oskarżonemu T. R. (1) w pkt 24 wyroku orzekł na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z. nawiązkę w kwocie 10. 000 (dziesięciu tysięcy) złotych;

27. uznał oskarżonego T. R. (1) za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów opisanych w pkt XXV, XXVII zarzutu z tą zmianą, że:

- zapis z pkt XXV zarzutu „w ilości nie mniejszej niż 104. 110 kWh, wartości 50. 304,51 zł” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 20. 563,2 kWh, wartości około 9935 zł”,

- zapis z pkt XXVII zarzutu „w ilości nie mniejszej niż 109. 526 kWh, wartości 43.311,93 zł” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 26.611,2 kWh, wartości około 10.523 zł”,

oraz z opisu tych czynów wyeliminował zapis „ przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw”, a także przyjął, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 278 § 5 kk w zw. art. 65 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 5 w zw. z art. 278 § 1 kk i art. 60 § 3 kk w zw. z art. 57 § 2 kk i na podstawie art. 60 § 6 pkt 4 wymierzył mu karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 100 (stu) złotych ;

28. uniewinnił oskarżonego **J. H. (1)** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt XXVIII zarzutu, to jest czynu z art. 258 § 1 kk;

29. uznał oskarżonego J. H. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt XXIX, XXXI zarzutu, z tą zmianą, że z opisu tych czynów wyeliminował zapisy: „w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru”, (...), „przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw” i przyjął, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. art. 65 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk przy zast. art. 60 § 2 kk i art. 60 § 6 pkt 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwu) lat pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych;

30. na podstawie art. 45 § 1 kk za ciąg przestępstw przypisany oskarżonemu J. H. (1) w pkt 29 wyroku orzekł przepadek korzyści majątkowej w łącznej kwocie 70.000 (siedemdziesięciu tysięcy) złotych;

31. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) za ciąg przestępstw przypisany oskarżonemu J. H. (1) w pkt 29 wyroku orzekł na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z. nawiązkę w kwocie 1. 000 (jednego tysiąca) złotych;

32. uznał oskarżonego J. H. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt XXX, XXXII zarzutu z tą zmianą, że:

- zapis z pkt XXX zarzutu „w ilości nie mniejszej niż 104. 110 kWh, wartości 50. 304,51 zł” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 20. 563,2 kWh, wartości około 9935 zł”,

- zapis z pkt XXXII zarzutu „w ilości nie mniejszej niż 109. 526 kWh, wartości 43.311,93 zł” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 26.611,2 kWh, wartości około 10.523 zł”,

-oraz z opisu tych czynów wyeliminował zapis „ przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw”, a także przyjął, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 278 § 5 kk w zw. art. 65 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i za to na podstawie 278 § 5 kk w zw. art. 278 § 1 kk art. przy zast. art. 91 § 1 i art. 33 § 2 i 3 kk wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych;

33. uznał oskarżonego J. H. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XXXIII zarzutu, to jest przestępstwa z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

34. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) orzekł przepadek przez zniszczenie środka odurzającego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr III/80/10 poz. 162 przechowywanych w Magazynie (...) Komendy Wojewódzkiej Policji w O.;

35. uniewinnił oskarżonego **J. J. (1)** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt XXXIV zarzutu, to jest czynu z art. 258 § 1 kk;

36. uniewinnił oskarżonego J. J. (1) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt XXXV zarzutu, to jest czynu z art. z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i z art. 65 § 1 kk;

37. uniewinnił oskarżonego **J. J. (2)** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt XXXVI zarzutu, to jest czynu z art. 258 § 1 kk;

38. uznał oskarżonego J. J. (2) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt XXXVII zarzutu, z tą zmianą, że z opisu czynu wyeliminował zapisy: „w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru”, i (...), „przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw”, to jest uznał go za winnego popełnienia przestępstwa z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk art. 65 § 1 kk przy zast. i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 3 kk i art. 60 § 3 kk i art. 60 § 6 pkt 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

39. na podstawie art. 45 § 1 kk za przestępstwo przypisane oskarżonemu J. J. (2) w pkt 38 wyroku orzekł przepadek korzyści majątkowej w kwocie 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych;

40. uniewinnił oskarżonego **P. S. (1)** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt XXXVIII zarzutu, to jest czynu z art. 258 § 1 kk;

41. uznał oskarżonego P. S. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt XXXIX, XLI zarzutu, z tą zmianą, że z opisu tych czynów wyeliminował zapisy: „w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru”, (...), „przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw” i przyjął, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk i art. 60 § 3 kk i art. 60 § 6 pkt 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 20 (dwudziestu) złotych;

42. na podstawie art. 45 § 1 kk za ciąg przestępstw przypisany oskarżonemu P. S. (1) w pkt 41 wyroku orzekł przepadek korzyści majątkowej w łącznej kwocie 70.000 (siedemdziesiąt tysięcy) złotych;

43. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) za ciąg przestępstw przypisany w pkt 41 wyroku orzekł od oskarżonego P. S. (1) na rzecz Stowarzyszenia (...) w Z. nawiązkę w kwocie 2. 000 (dwu tysięcy złotych) złotych;

44. uznał oskarżonego P. S. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt XL, XLII zarzutu z tą zmianą, że:

- zapis z pkt XL zarzutu „w ilości nie mniejszej niż 104. 110 kWh, wartości 50. 304,51 zł” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 20. 563,2 kWh, wartości około 9935 zł”,

- zapis z pkt XLII zarzutu „w ilości nie mniejszej niż 109. 526 kWh, wartości 43.311,93 zł” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 26.611,2 kWh, wartości około 10.523 zł”, oraz z opisu tych czynów wyeliminował zapis „ przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw”, a także przyjął, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 278 § 5 kk w zw. art. 65 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 5 w zw. z art. 278 § 1 kk i art. 60 § 3 kk w zw. z art. 57 § 2 kk i na podstawie art. 60 § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 20 (dwudziestu) złotych;

45. uniewinnił oskarżonego **Z. S. (1)** od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt XLIII zarzutu, to jest czynu z art. 258 § 1 kk;

46. w miejsce czynów opisanych w pkt XLIV, XLVI, XLVIII uznał oskarżonego Z. S. (1) za winnego tego, że działając w warunkach ciągu przestępstw, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej:

- w czasie i w miejscu opisanym w pkt XLIV zarzutu, działając zamiarze bezpośrednim, aby inne osoby: T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i osoba, co do której umorzono postępowanie z powodu zgonu wbrew przepisom ustawy dokonały czynu zabronionego polegającego na nielegalnej uprawie konopi innych niż włókniste i wytwarzaniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znacznej ilości środków odurzających swoim zachowaniem polegającym na bieżącej naprawie i konserwacji instalacji elektrycznej, grzewczej ułatwił im dokonanie w/w czynu zabronionego, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w czasie i w miejscu opisanym w pkt XLVI zarzutu, działając zamiarze bezpośrednim, aby inne osoby: T. G. (1), T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1) i J. J. (2), wbrew przepisom ustawy dokonały czynu zabronionego polegającego na nielegalnej uprawie konopi innych niż włókniste i wytwarzaniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znacznej ilości środków odurzających swoim zachowaniem polegającym na bieżącej naprawie i konserwacji instalacji elektrycznej, grzewczej, a także drobnych pracach remontowo - budowlanych ułatwił im dokonanie w/w czynu zabronionego, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,
- w czasie i w miejscu opisanym w pkt XLVIII zarzutu, działając zamiarze bezpośrednim, aby T. P. (1) i inne osoby, co do których materiały zostały wyłączone do odrębnego postępowania wbrew przepisom ustawy dokonały czynu zabronionego polegającego na nielegalnej uprawie konopi innych niż włókniste i wytwarzaniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej znacznej ilości środków odurzających swoim zachowaniem polegającym na bieżącej naprawie i konserwacji instalacji elektrycznej, grzewczej ułatwił im dokonanie w/w czynu zabronionego, a z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

- to jest uznał go za winnego popełnienia ciągu przestępstw z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. O przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk i art. 60 § 2 kk i art. 60 § 6 pkt 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych;

47. na podstawie art. 45 § 1 kk za ciąg przestępstw przypisany oskarżonemu Z. S. (1) w pkt 46 wyroku orzekł przepadek korzyści majątkowej w łącznej kwocie 4050 (cztery tysiące pięćdziesiąt) złotych;

48. uznał oskarżonego Z. S. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt XLV, XLVII, XLIX zarzutu z tą zmianą, że:

- zapis z pkt XLV zarzutu „w ilości nie mniejszej niż 104. 110 kWh, wartości 50. 304,51 zł” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 20. 563,2 kWh, wartości około 9935 zł”,

- zapis z pkt XLVII zarzutu „w ilości nie mniejszej niż 109. 526 kWh, wartości 43.311,93 zł” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej 26.611,2 niż kWh, wartości około 10.523 zł”,

- zapis z pkt XLIX zarzutu „w ilości nie mniejszej niż 66.124,8 kWh, wartości 33.664,53 zł” zastąpił zapisem „w ilości nie mniejszej niż 15. 120 kWh, wartości około 7698 zł ” oraz z opisu tych czynów wyeliminował zapis „ przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw” a także przyjął, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 278 § 5 kk w zw. art. 65 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i za to na podstawie 278 § 5 kk w zw. art. 278 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 i na podstawie art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i art. 33 § 2 i 3 kk wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę dzienną za równoważną kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych;

49. uznał oskarżonego Z. S. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt L zarzutu, to jest przestępstwa z art. 202 § 3 kk i art. 202 § 4 a kk przy zast. art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 202 § 3 kk przy zast. art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

50. na podstawie art. 202 § 4 kk orzekł przepadek dowodu rzeczowego zapisanego w księdze przechowywanych przedmiotów pod numerem bieżącym 20/11 poz. 57, to jest orzekł przepadek komputera przenośnego marki A. model (...);

51. na podstawie art. 85 kk, 86 § 1 i 2 kk, art. 91 § 2 kk orzeczone oskarżonemu **T. G. (1)** w pkt 2, 5, 8 wyroku kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i jako kary łączne wymierzył mu kary 4 (czterech) pozbawienia wolności i 320 (trzystu dwudziestu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

52. na podstawie art. 85 kk, 86 § 1 i 2 kk, art. 91 § 2 kk orzeczone oskarżonemu **T. P. (1)** w pkt 11, 14, 15 wyroku kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i jako kary łączne wymierzył mu kary 2 (dwu) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 400 (czterystu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

53. na podstawie art. 85 kk, 86 § 1 i 2 kk, art. 91 § 2 kk orzeczone oskarżonemu **A. R. (1)** w pkt 18, 21, 22 wyroku kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i jako kary łączne wymierzył mu kary 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 450 (czterystu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

54. na podstawie art. 85 kk, 86 § 1 i 2 kk, art. 91 § 2 kk orzeczone oskarżonemu **T. R. (1)** w pkt 24, 27, wyroku kary grzywny połączył i jako karą łączną wymierzył mu 400 (czterystu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 (stu) złotych;

55. na podstawie art. 85 kk, 86 § 1 i 2 kk, art. 91 § 2 kk orzeczone oskarżonemu **J. H. (1)** w pkt 29, 32, 33 wyroku kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i jako kary łączne wymierzył mu kary 2 (dwu) lat pozbawienia wolności i 140 (stu czterdziestu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych;

56. na podstawie art. 85 kk, 86 § 1 i 2 kk, art. 91 § 2 kk orzeczone oskarżonemu **P. S. (1)** w pkt 41, 44 wyroku kary grzywny połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 170 (stu siedemdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 20 (dwudziestu) złotych;

57. na podstawie art. 85 kk, 86 § 1 i 2 kk, art. 91 § 2 kk orzeczone oskarżonemu **Z. S. (1)** w pkt 46, 48, 49, wyroku kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i jako kary łączne wymierzył mu karę 2 (dwu) pozbawienia wolności i 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych;

58. na podstawie art. 60 § 5 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu T. P. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 6 (sześć) lat;

59. na podstawie art. 60 § 5 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu A. R. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 6 (sześć) lat;
60. na podstawie art. 60 § 5 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu T. R. (1) warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 6 (sześć) lat;
61. na podstawie art. 69 § 1, 2, 3 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu J. H. (2) warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;
62. na podstawie art. 60 § 5 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu J. J. (2) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata;
63. na podstawie art. 60 § 5 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu P. S. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;
64. na podstawie art. 69 § 1, 2, 3 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu Z. S. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;
65. na podstawie art. 73 § 2 kk w okresie próby oddał oskarżonego T. P. (1) pod dozór kuratora sądowego;
66. na podstawie art. 73 § 2 kk w okresie próby oddał oskarżonego T. R. (1) pod dozór kuratora sądowego;
67. na podstawie art. 73 § 2 kk w okresie próby oddał oskarżonego A. R. (1) pod dozór kuratora sądowego;
68. na podstawie art. 73 § 2 kk w okresie próby oddał oskarżonego J. H. (1) pod dozór kuratora sądowego;
69. na podstawie art. 73 § 2 kk w okresie próby oddał oskarżonego J. J. (2) pod dozór kuratora sądowego;
70. na podstawie art. 73 § 2 kk w okresie próby oddał oskarżonego P. S. (1) pod dozór kuratora sądowego;
71. na podstawie art. 73 § 2 kk w okresie próby oddał oskarżonego Z. S. (1) pod dozór kuratora sądowego;
72. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej oskarżonemu T. G. (1) kary pozbawienia wolności zaliczył okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 25 lutego 2011 r. do dnia 16 listopada 2012 r.;
73. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej oskarżonemu T. P. (1) kary grzywny zaliczył okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 10 listopada 2010 r. do 28 maja 2011 r., przy czym jeden dzień zatrzymania równa się dwóm dziennym stawkom grzywny oraz na poczet kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od 28 maja 2011 r. do 16 czerwca 2011 r.;
74. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej oskarżonemu A. R. (1) kary grzywny zaliczył okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 19 lutego 2010 r. do 9 lipca 2010 r., przy czym jeden dzień zatrzymania równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;
75. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej oskarżonemu T. R. (1) kary grzywny zaliczył okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 27 stycznia 2010 r. do 11 sierpnia 2010 r., przy czym jeden dzień zatrzymania równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;
76. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej oskarżonemu J. H. (1) kary grzywny zaliczył okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 18 lutego 2010 r. do 28 kwietnia 2010 r., przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny oraz na poczet kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od 28 kwietnia 2010 r. do 6 sierpnia 2010 r.;

77. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej oskarżonemu J. J. (2) kary grzywny zaliczył okres zatrzymania w dniu 26 listopada 2010 r., przy czym ów dzień zatrzymania równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

78. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej oskarżonemu P. S. (1) kary grzywny zaliczył okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 27 stycznia 2010 r. do 21 kwietnia 2010 r., przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny oraz na poczet kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od 21 kwietnia 2010 r. do 11 sierpnia 2010 r.; ;

79. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej oskarżonemu Z. S. (1) kary grzywny zaliczył okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 10 listopada 2010 r. do 8 stycznia 2011 r., przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny oraz na poczet kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od 8 stycznia 2011 r. do 13 lipca 2011 r.;

80. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić oskarżonemu T. R. (1) dowody rzeczowe zapisane w księdze przechowywanych przedmiotów pod numerem bieżącym 20/11 poz. 1, 2, 3, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, to jest nakazał zwrócić:

- kalendarz biurowy (1),
- schemat dozowania nawozów do roślin (2),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (3),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (7),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (8),
- opakowanie po karcie sim (...)nr (...) (10),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (11),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (12),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (13),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (14),
- kartę sim P. nr (...) (15),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (16),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (17),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (19),
- pudełko po telefonie marki N. (...) (20),
- pudełko po telefonie marki N. (...) (21),
- pudełko po telefonie marki N. (...) (22),
- karta sieci P. (23),

81. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić oskarżonemu A. R. (1) dowody rzeczowe zapisane w księdze przechowywanych przedmiotów pod numerem bieżącym 20/11 poz. 18, 34, 35, 36, 37, 38, 39, to jest nakazał zwrócić:

- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (18),
- dwie lufki szklane (34),
- fajkę wodną (35),
- urządzenie termo- higrometr z zegarem marki P. (36),
- urządzenie elektroniczne (miernik) (37),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (38),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (39);

82. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić oskarżonemu P. S. (2) dowody rzeczowe zapisane w księdze przechowywanych przedmiotów pod numerem bieżącym 20/11 poz. 4, 24, 25, 26, 27, 28, 29 to jest nakazuje zwrócić:

- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (4),
- opakowanie po telefonie marki N. (...) (24),
- karta (...) sieci O. nr (...) (25),
- część złamanej karty sieci P. nr (...) (26),
- karta sieci P. nr tel. (...) (27),
- dwie koperty z adresem odbiorcy: P. S. (3) 1 M. (...) (...)-(...) O. (28, 29);

83. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić oskarżonemu J. H. (1) dowody rzeczowe zapisane w księdze przechowywanych przedmiotów pod numerem bieżącym 20/11 poz. 40, 41, 42, 43, to jest nakazuje zwrócić:

- telefon komórkowy marki S. (...) nr (...) (40),
- dwie szklane lufki (41),
- kartę sim sieci(...) (42),
- opakowanie (...)m. sieci O. (43);

84. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić oskarżonemu T. P. (1) dowód rzeczowy zapisany w księdze przechowywanych przedmiotów pod numerem bieżącym 20/11 poz. 53,54, to jest nakazał zwrócić: telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (53), telefon komórkowy marki S. (...) nr (...) -3 (54);

85. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić oskarżonemu J. H. (1) dowody rzeczowe zapisane w księdze przechowywanych przedmiotów pod numerem bieżącym 20/11 poz. 55, 56, to jest nakazuje zwrócić: telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (55), telefon komórkowy marki N. (...) c nr (...) (56);

86. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić oskarżonemu J. J. (2) dowody rzeczowe zapisane w księdze przechowywanych przedmiotów pod numerem bieżącym 20/11 poz. 58, to jest nakazuje zwrócić telefon komórkowy marki N. (...) o numerze imei (...);

87. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić oskarżonemu T. G. (1) dowody rzeczowe zapisane w księdze przechowywanych przedmiotów pod numerem bieżącym 20/11 poz. 59, to jest nakazuje zwrócić metalową fajkę;

88. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić H. S. dowody rzeczowe zapisane w księdze przechowywanych przedmiotów pod numerem bieżącym 20/11 poz. 50, 51, 52, to jest nakazuje zwrócić:

- telefon komórkowy marki N. nr (...) (50),
- telefon komórkowy marki S. nr (...) (51),
- wagę elektroniczną marki E. (52);

89. na podstawie art. 231 kpk nakazał złożyć do depozytu sądowego dowody rzeczowe zapisane w księdze przechowywanych przedmiotów tut. Sądu od numerem bieżącym 20/11, poz. 5, 6, 9, 30, 31, 32, 33, 44, 45, 46, 47, 48, 49, to jest nakazuje złożyć:

- opakowanie po karcie sim sieci (...) nr (...) (5),
- opakowanie po karcie sim sieci P. nr (...) (6),
- wagę elektroniczną marki C. (9),
- potwierdzenie sprzedaży walut /2700 USD/ (30),
- dowód kupna walut nr 181 z dnia 17 lutego 2010 r. (31),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (32),
- telefon komórkowy marki N. (...) nr (...) (33);
- rękawiczki lateksowe zużyte (44, 45, 46, 48),
- puste opakowanie po środku o nazwie (...) (47),
- 3 puste pojemniki o pojemności 800 ml;

90. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo adwokaturze (Dz. U. nr 16 poz. 124 z późn. zm.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. S. (1) kwotę (...) (trzy tysiące dziewięćset osiemdziesiąt pięć) złotych 20 (dwadzieścia) groszy, w tym podatek VAT, tytułem udzielonej oskarżonemu J. J. (2) nieopłaconej obrony z urzędu;

91. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo adwokaturze (Dz. U. nr 16 poz. 124 z późn. zm.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. L. kwotę (...) (trzy tysiące dziewięćset osiemdziesiąt pięć) złotych 20 (dwadzieścia) groszy, w tym podatek VAT, tytułem udzielonej oskarżonemu P. S. (1) nieopłaconej obrony z urzędu;

92. na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądził od oskarżonego T. G. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w części nań przypadające, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 6.800 (sześć tysięcy osiemset) złotych;

93. na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądził od oskarżonego T. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w części nań przypadające, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 8.400 (osiem tysięcy czterysta) złotych;

94. na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądził od oskarżonego A. R. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w części nań przypadające, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 9400 (dziewięć tysięcy czterysta) złotych;

95. na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądził od oskarżonego T. R. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w części nań przypadające, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 8400 (osiem tysięcy czterysta) złotych;

96. na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądził od oskarżonego J. H. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w części nań przypadające, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 1700 (jeden tysiąc siedemset) złotych;

97. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego J. J. (2) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych;

98. na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądził od oskarżonego P. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w części nań przypadające, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 980 (dziewięćset osiemdziesiąt) złotych;

99. na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądził od oskarżonego Z. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w części nań przypadające, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych;

100. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk orzekł, iż w części uniewinniającej i umarzającej koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wnieśli Prokurator Okręgowy w Opolu oraz obrońcy oskarżonych: T. G. (1), T. P. (1), J. J. (2), Z. S. (1) oraz A. i T. R. (1).

Prokurator zaskarżył powyższy wyrok w części, na niekorzyść oskarżonych **T. G. (1)** (w odniesieniu do rozstrzygnięć w punktach 1, 2, 5, 6 sentencji wyroku), **T. P. (1)** (w odniesieniu do rozstrzygnięć w punktach 10, 11, 14, sentencji wyroku), **A. R. (1)** (w odniesieniu do rozstrzygnięć w punktach 17, 18, 21, 22 sentencji wyroku), **T. R. (1)** (w odniesieniu do rozstrzygnięć w punktach 23, 24, 27 sentencji wyroku), **J. H. (1)** (w odniesieniu do rozstrzygnięć w punktach 28, 29, 32 sentencji wyroku), **J. J. (1)** (w odniesieniu do rozstrzygnięć w punktach 35, 36 sentencji wyroku), **J. J. (2)** (w odniesieniu do rozstrzygnięć w punktach 37, 38 sentencji wyroku), **P. S. (1)** (w odniesieniu do rozstrzygnięć w punktach 40, 41, 44 sentencji wyroku) i **Z. S. (1)** (w odniesieniu do rozstrzygnięć w punktach 45, 46, 48 sentencji wyroku).

Powołując się na przepisy art. 427 § 1 i 2 K.p.k., art. 437 § 1 i 2 K.p.k. i art. 438 pkt 1, 2 i 3 K.p.k. wyrokowi temu i jego uzasadnieniu zarzucił (dosł. cyt.):

„I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że brak było dowodów, iż oskarżony T. G. (1) założył i kierował zorganizowaną grupą przestępczą, w której to grupie przestępczej brały udział inne osoby, w tym oskarżeni: T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. J. (1), Z. S. (1), J. H. (1), P. S. (1), J. J. (2), skutkujący uniewinnieniem oskarżonego T. G. (1) od zarzucanego mu czynu z art. 258 § 3 K.k. (wskazanego w punkcie I. aktu oskarżenia), zaś w odniesieniu do pozostałych oskarżonych, uniewinnieniem ich od zarzutów z art. 258 § 1 K.k. (wskazanych w punktach IX, XVII, XXIII, XXVIII, XXXIV, XXXVI, XXXVIII, XLIII aktu oskarżenia), jak również niezasadną eliminacją znamienia – „popelnienia przestępstwa, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw” – co do poszczególnych przypisanych oskarżonym czynów, które zarzucono im jako popełnione w ramach takiej grupy, podczas gdy całość materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a przede wszystkim wyjaśnienia współoskarżonych: P. S. (1), T. R. (1), T. P. (1), a w szczególności A. R. (1) jednoznacznie wskazują, że to właśnie T. G. (1) był organizatorem całego przedsięwzięcia przestępczego polegającego na uprawach konopi innych niż włókniste i wytwarzania z nich marihuany, połączonego z kradzieżą energii elektrycznej na potrzeby tych upraw, zaś jego „przestępcza współpraca” z pozostałymi współoskarżonymi, uwzględniająca między innymi planowanie zakładania kolejnych plantacji, wspólne przeprowadzanie czynności przygotowawczych, możliwość wydawania poleceń co do czynności podejmowanych przez poszczególnych członków grupy i możliwość wyegzekwowania posłuszeństwa, wysoki stopień organizacji i automatyzacji upraw konopi i produkcji marihuany, podział obowiązków w ramach grupy i szereg innych okoliczności wskazują, iż oskarżeni tworzyli swoistą „przestępczą korporację”, noszącą cechy zorganizowanej grupy przestępczej w rozumieniu art. 258 § 1 i 3 K.k.,

II. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 53 ust. 2 oraz art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii polegającą na przyjęciu, iż skoro oskarżeni: T. G. (1) i J. J. (1) prowadzili uprawę znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste i wytwarzali z tego ziela, poprzez jego suszenie, znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany (który następnie dostarczyli A. R. (1)), lecz uczynili to w innym miejscu niż określone w zarzutach, oznaczonych numerem VI. i XXXV w akcie oskarżenia (gdzie wskazano miejscowość G.), to

nie wyczerpali swym zachowaniem znamion ustawowych zarzuconych im czynów zabronionych ze wskazanej wyżej ustawy, co skutkowało uniewinnieniem, podczas gdy prawidłowa wykładnia przytoczonych przepisów wskazuje, iż poczynione przez Sąd słuszne ustalenia faktyczne winny skutkować skazaniem T. G. (1) i J. J. (1) za zarzucone im przestępstwo, polegające na wspólnym wytworzeniu znacznej ilości marihuany z nielegalnie uprawianych konopi, z tą tylko zmianą, iż w opisie czynu należało wskazać, iż dokonali tego „w nieustalonym miejscu”, nie zaś, jak to zapisano w akcie oskarżenia – „w G.”,

III. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że co do J. H. (1) i Z. S. (1) w odniesieniu do przypisanych im ciągów przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 i in. K.k. (punkty 29. i 46. sentencji wyroku) zachodzą przesłanki zastosowania dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60 § 2 K.k., podczas gdy w toku śledztwa ani podczas rozprawy nie stwierdzono jakichkolwiek okoliczności, uzasadniających nadzwyczajne złagodzenie kary w zakresie przypisanych tym oskarżonym ciągów przestępstw po myśli powołanego art. 60 § 2 k.k.”

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł (dosł.cyt.):

„I. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie uniewinnienia T. G. (1) od zarzutu popełnienia czynu z art. 258 § 3 K.k., opisanego w części wstępnej wyroku w pkt I (punkt 1 sentencji wyroku),

II. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania T. G. (1) za przypisany mu ciąg przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 i in. K.k. (punkt 2 sentencji wyroku), gdzie wyeliminowano znamię „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw”,

III. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania T. G. (1) za przypisany mu ciąg przestępstw z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 K.k. (punkt 5 sentencji wyroku), gdzie wyeliminowano znamię „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw”,

IV. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie uniewinnienia T. G. (1) od zarzutu popełnienia czynu z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 65 § 1 i in. K.k. opisanego w części wstępnej wyroku w pkt VI (punkt 6 sentencji wyroku),

V. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie uniewinnienia T. P. (1) od zarzutu popełnienia czynu z art. 258 § 1 K.k., opisanego w części wstępnej wyroku w pkt IX (punkt 10 sentencji wyroku),

VI. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania T. P. (1) za przypisany mu ciąg przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 K.k. (punkt 11 sentencji wyroku), gdzie wyeliminowano znamię „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw”,

VII. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania T. P. (1) za przypisany mu ciąg przestępstw z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 K.k. (punkt 14 sentencji wyroku), gdzie wyeliminowano znamię „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw”,

VIII. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie uniewinnienia A. R. (1) od zarzutu popełnienia czynu z art. 258 § 1 K.k., opisanego w części wstępnej wyroku w pkt XVII (punkt 17 sentencji wyroku),

IX. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania A. R. (1) za przypisany mu ciąg przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 K.k. (punkt 18 sentencji wyroku), gdzie wyeliminowano znamię „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw”,

X. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania A. R. (1) za przypisany mu ciąg przestępstw z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 K.k. (punkt 21 sentencji wyroku), gdzie wyeliminowano znamię „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw”,

XI. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania A. R. (1) za przypisane jemu przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (punkt 22 sentencji wyroku), gdzie wyeliminowano znamię „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw” i nie zastosowano wobec oskarżonego wnioskowanego przez oskarżyciela co do tego czynu nadzwyczajnego złagodzenia kary,

XII. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie uniewinnienia T. R. (1) od zarzutu popełnienia czynu z art. 258 § 1 K.k., opisanego w części wstępnej wyroku w pkt XXIII (punkt 23 sentencji wyroku),

XIII. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania T. R. (1) za przypisany jemu ciąg przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 K.k. (punkt 24 sentencji wyroku), gdzie wyeliminowano znamię „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw”,

XIV. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania T. R. (1) za przypisany jemu ciąg przestępstw z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 K.k. (punkt 27 sentencji wyroku), gdzie wyeliminowano znamię „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw”,

XV. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie uniewinnienia J. H. (1) od zarzutu popełnienia czynu z art. 258 § 1 K.k., opisanego w części wstępnej wyroku w pkt XXVIII (punkt 28 sentencji wyroku),

XVI. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania J. H. (1) za przypisany jemu ciąg przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 K.k. (punkt 29 sentencji wyroku), gdzie wyeliminowano znamię „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw” i bezzasadnie zastosowano nadzwyczajne złagodzenie kary z art. 60 § 2 K.k.,

XVII. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania J. H. (1) za przypisany jemu ciąg przestępstw z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 K.k. (punkt 32 sentencji wyroku), gdzie wyeliminowano znamię „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw”,

XVIII. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie uniewinnienia J. J. (1) od zarzutu popełnienia czynu z art. 258 § 1 K.k., opisanego w części wstępnej wyroku w pkt XXXIV (punkt 35 sentencji wyroku),

XIX. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie uniewinnienia J. J. (1) od zarzutu popełnienia czynu z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k., opisanego w części wstępnej wyroku w pkt XXXV (punkt 36 sentencji wyroku),

XX. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie uniewinnienia J. J. (2) od zarzutu popełnienia czynu z art. 258 § 1 K.k., opisanego w części wstępnej wyroku w pkt XXXVI (punkt 37 sentencji wyroku),

XXI. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania J. J. (2) za przypisane jemu przestępstwo z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. (punkt 38 sentencji wyroku), gdzie wyeliminowano znamię „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw”,

XXII. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie uniewinnienia P. S. (1) od zarzutu popełnienia czynu z art. 258 § 1 K.k., opisanego w części wstępnej wyroku w pkt XXXVIII (punkt 40 sentencji wyroku),

XXIII. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania P. S. (1) za przypisany jemu ciąg przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 K.k. (punkt 41 sentencji wyroku), gdzie wyeliminowano znamię „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw”,

XXIV. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania P. S. (1) za przypisany jemu ciąg przestępstw z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 K.k. (punkt 44 sentencji wyroku), gdzie wyeliminowano znamię „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw”,

XXV. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie uniewinnienia Z. S. (1) od zarzutu popełnienia czynu z art. 258 § 1 K.k., opisanego w części wstępnej wyroku w pkt XLIII (punkt 45 sentencji wyroku),

XXVI. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania Z. S. (1) za przypisany jemu ciąg przestępstw z art. 18 § 3 K.k. w zw. z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 K.k. (punkt 46 sentencji wyroku), gdzie wyeliminowano znamię „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw” i bezzasadnie zastosowano nadzwyczajne złagodzenie kary z art. 60 § 2 K.k.,

XXVII. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie skazania Z. S. (1) za przypisany jemu ciąg przestępstw z art. 278 § 5 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 K.k. (punkt 48 sentencji wyroku), gdzie wyeliminowano znamię „przy czym przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw”,

i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi Okręgowemu w Opolu do ponownego rozpoznania”.

Gdyby Sąd odwoławczy nie podzielił stanowiska prokuratora, dotyczącego I. i II. zarzutów apelacji, natomiast podzielił stanowisko apelującego co do zarzutów określonych w punkcie III niniejszego środka odwoławczego, to wniósł o:

XXVIII. o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie skazania J. H. (1) i Z. S. (1) w odniesieniu do przypisanych im ciągów przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 i in. K.k. (punkty 29. i 46. sentencji wyroku), gdzie zastosowano dobrodziejstwo nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60 § 2 K.k.,

poprzez orzeczenie:

- za przypisany **J. H. (1)** ciąg przestępstw z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 i in. K.k. (punkt 29. sentencji wyroku), kary 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, grzywny (z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdział. narkomanii) 350 (trzysta pięćdziesiąt) stawek po 30 (trzydzieści) złotych, nawiązki na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii (art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii) w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych, przypadku osiągniętej z przestępstwa korzyści majątkowej w części (art. 45 § 1 K.k.), w wysokości określonej przez Sąd (70.000 złotych),

- za przypisany **Z. S. (1)** ciąg przestępstw z art. 18 § 3 K.k. w zw. z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 65 § 1 K.k. przy zast. art. 91 § 1 i in. K.k. (punkt 46. sentencji wyroku), kary 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, grzywny (z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdział. narkomanii) 400 (czterysta) stawek po 70 (siedemdziesiąt) złotych, nawiązki na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii (art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii) w kwocie 15.000 (piętnaście tysięcy) złotych, przypadku osiągniętej z przestępstwa korzyści majątkowej w części (art. 45 § 1 K.k.), w wysokości określonej przez Sąd (4.050 złotych)”.

Obrońca oskarżonego **T. G. (1)** zaskarżył wyrok w części, tj. co do pkt. 2, 3, 4, 5, 8, 51, 72, 92 zarzucając: (dosł. cyt.):

“I. naruszenie prawa procesowego mającego wpływ na treść wydanego w sprawie wyroku, a to art. 7, 4 i 2 § 2 kpk poprzez ustalenie stanu faktycznego przez Sąd na podstawie nieprawdziwych wyjaśnień A. i T. R. (1) zmierzających

do przerwania odpowiedzialności na T. G. (1) wskazując na jego kierowniczą rolę w przestępstwie podczas gdy z pozostałego materiału dowodowego (dowodów z wyjaśnień innych oskarżonych, zeznań świadków, dowodów z dokumentów) wynika jednoznacznie, że to A. R. był inicjatorem, inwestorem i organizatorem prowadzenia plantacji zbytu suszu konopi indyjskich na wszystkich plantacjach, a nadto A. R. miał również kluczową (dominującą) rolę w prowadzeniu innych plantacji marihuany, które to okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego T. G. nie zostały uwzględnione przez Sąd meriti.

II. naruszenie prawa procesowego mającego wpływ na treść wydanego w sprawie wyroku, a to art. 7 kpk poprzez ocenę całokształtu zebranego materiału dowodowego w sposób dowolny z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego skutkujące odmówieniem wiarygodności wyjaśnieniom osk. T. G. i innym dowodom osobowym, a oparciem stanu faktycznego o wyjaśnienia A. i T. R. oraz nieuzasadnionemu przyznaniu tym wyjaśnieniom waloru wiarygodności, spójności i prawdziwości, co skutkowało dla A. i T. R. dobrodziejstwem nadzwyczajnego złagodzenia kary w trybie art. 60 kk. podczas gdy rola A i T. R. polegała na finansowaniu, prowadzeniu plantacji oraz zbycie wyprodukowanej marihuany w okresie 2007-2010 bez udziału T. G..

III. naruszenie prawa procesowego mającego wpływ na treść wydanego w sprawie wyroku, a to art. 7 kpk i 4 kpk w zw. z art. 175 kpk poprzez dowolną ocenę wyjaśnień A. R. i T. R. z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego podczas gdy z zebranego materiału dowodowego w sprawie jednoznacznie wynika, że to A. R. był organizatorem, inicjatorem, inwestorem zbywcą marihuany albowiem:

- A. i T. R. zmieniali wyjaśnienia na różnych etapach sprawy przedstawiając zawsze przebieg wydarzeń w sposób najbardziej korzystny dla nich, zawsze umniejszając swój udział w sprawie, aby ostatecznie przerzucić odpowiedzialność karną na osk. T. G. za prowadzenie tego procederu, co pozostaje w sprzeczności z innymi wyjaśnieniami i innymi dowodami.
- Wersja A. i T. R. odnośnie udziału T. G. w prowadzeniu plantacji w latach 2006-2008 ostać się nie może, gdyż dopiero na skutek wyjaśnień osk. T. G., iż nie mógł osobiście przebywać na plantacjach ze względu na odbywanie kary w ZK w S. podnieśli oni, że T. G. rzekomo kontaktował się on przez świadka A. G. co nie polega na prawdzie, albowiem inicjowanie zakładania plantacji w tym okresie i prowadzenie zbytu odbywało się bez udziału T. G.
- A. i T. R. uzgodnili wspólną wersję dopiero po blisko roku prowadzenia postępowania przygotowawczego, kiedy opuścili Areszt Śledczy, a zmieniając wyjaśnienia umniejszali swój udział w

przestępstwie i działali w celu uzyskania nadzwyczajnego złagodzenia kary,

- T. R. wyjaśnił, że osk. T. G. miał spotkać się z osk. J. J. w 2006-2007 r, podczas gdy w tym czasie przebywał w ZK w S. i było to niemożliwe,
- A. R. twierdził iż chciał się wycofać z prowadzenia plantacji podczas gdy kolejne plantacje założył w 2007 r. w W. i przez współoskarżonych wskazywany był jako główny pomysłodawca, inwestor i inicjator przestępstwa, ponadto sam Sąd dostrzegł, że jego twierdzenia co do obawy ze strony T. (...) są nieprawdziwe, a współoskarżeni wskazywali A. R. jako(...)osobę której bał się nawet T, R..
- A. R. stwierdził, że osk. T. G. miał przyuczać osk. H. do prowadzenia plantacji (k.1500), czemu obaj zaprzeczyli, poza tym T. G. był wówczas w ZK w S., a H. wskazał na innych współoskarżonych odpowiedzialnych za jego wprowadzenie w przestępny proceder.
- A. R. stwierdził, że jego syn T. R. miał się rozliczać z osk. T. G. przez cały czas jak funkcjonowała plantacja w W. tj. od początku 2007 r. czyli w czasie gdy bezspornie osk. przebywał w ZK w S. co jest niemożliwe, a ponadto nielogiczne, iżby A. R., który finansował całe przedsięwzięcie, opłacał ludzi, sprzęt, energię dzielił się z osk. T. G. swoimi zyskami po połowie.

- Sąd przyjął, że współoskarżeni A. i T. R. nie mają powodu pomawiać T. G. podczas gdy A. R. obarcza go winą za dokonanie kradzieży z włamaniem w jego domu, współoskarżeni działają w celu ekskuipowania się od odpowiedzialności karnej i w celu umniejszenia swojej roli w inkryminowanych zdarzeniach oraz pozostają w ostrym konflikcie z T. G. o czym świadczy choćby przebieg postępowania karnego, a poza tym pomawiają osk. T. G. dopiero po skorzystaniu z art. 60 po uzgodnieniu wspólnej wersji po wyjściu z Aresztu Śledczego;
- A. R. jest ojcem T. R., są więc dla siebie osobami bliskimi, a analiza ich wyjaśnień prowadzi do wniosku, że uzgadniali oni wersję przebiegu zdarzeń, a T. R. w zasadzie potwierdzał co mówi ojciec oraz przyznał w postępowaniu przygotowawczym, że wyjaśniał nieprawdę aby chronić ojca,

_ Sąd pominął fakt, że A. R. i T. R. skorzystali z prawa odmowy wyjaśnień na etapie jurysdykcyjnym unikając konfrontacji z T. G., który złożył obszernie i konsekwentne wyjaśnienia na etapie przygotowawczym i jurysdykcyjnym, co uniemożliwiło de facto podważenie nielogiczności i niespójności ich wyjaśnień (wielokrotnie zmienianych).

Skutkiem czego Sąd bezzasadnie przyznał wyjaśnieniom A. R. i T. R. walor wiarygodności i na tej sprawie ustalił winę i sprawstwo oskarżonego T. G. w zakresie przypisanych mu czynów choć brak ku temu podstaw w pozostałym materiale dowodowym.

IV. naruszenie prawa procesowego mającego wpływ na treść wydanego w sprawie wyroku, a to art. 7 kpk i 4 kpk polegające na przyjęciu winy i sprawstwa oskarżonego w pkt. 2 i 5 zaskarżonego wyroku w oparciu o dowolną ocenę zebranego materiału dowodowego w sprawie z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego oraz z pominięciem okoliczności (wyjaśnień i zeznań) korzystnych dla oskarżonego, a to wyjaśnień współoskarżonych, którzy nie potwierdzili ani kierowniczej roli oskarżonego T. G. ani jego udziału w prowadzeniu plantacji w okresie czasu obietym zarzutem, ani udziału w zyskach, które to okoliczności Sąd rozstrzyga na niekorzyść oskarżonego T. G., podczas gdy:

- współoskarżeni J. J. (2), J. J. (3), J. H. (1), P. S. (1) wyjaśnili, że nie widzieli oskarżonego na plantacjach w okresie czasu przedstawionego w zarzucie oraz nie potwierdzili roli i udziału oskarżonego w prowadzeniu plantacji. plantacja w W. powstała gdy oskarżony przebywał w ZK tj. w 2007 r. a więc w czasie gdy T. G. był pozbawiony od roku czasu wolności i nie miał żadnego wpływu na organizację tej plantacji marihuany, jej koordynowanie i zbywanie uzyskanego suszu.
- wbrew stanowisku Sądu osk. T. P. potwierdził wyjaśnienia osk. T. G. co do braku jego udziału w uprawie obu plantacji w okresie od 2006 r., i wskazał, że to A. R. był pomysłodawcą, inicjatorem, inwestorem i organizatorem przestępstwa oraz że organizował zbyt marihuany, a nie T. G..

- wbrew stanowisku Sądu osk. J. J. nie potwierdził udziału osk. T. G. w przestępstwie [s. 134 uz.], a stwierdził, że go nie zna, nie wie jak wygląda, a jedynie ze słyszenia wiedział o osobie o pseudonimie (...) (k.2641) oraz słuchany przed Sądem nie potrafił nawet wskazać czego te rozmowy dotyczą,

- wbrew stanowisku Sądu wyjaśnienia P. S. nie wskazują na udział oskarżonego w przypisanych mu przestępstwach, gdyż jak wskazał P. S. wiedzę o osk. posiada z relacji J. H. (k. 1124) podczas gdy wyjaśnił on, że nie wie jaki był udział T. G. w sprawie związanej z plantacjami marihuany, nie widział tam oskarżonego, nie potrafi wskazać jaka była jego rola w popełnieniu przestępstwa, co do rozmów T. P. i T. R. których był świadkiem podał, że dotyczyły one prywatnych spraw oraz zaprzeczył aby mówił P. S. aby jednym z szefów interesu był osk. T. G.,

Co wskazuje jednoznacznie, że to A. R. pełnił dominującą rolę w przestępstwie oraz nadzorował, kierował plantacjami marihuany, a także zbywał marihuanę, które to czynności sprawcze Sad bezpodstawnie przypisał osk. T. G..

V. naruszenie prawa procesowego, a to art. 7 kpk i 4 kpk w zw. z art. 175 kpk mające wpływ na treść wydanego w sprawie wyroku, polegające na dowolnej ocenie zeznań A. G. i wyjaśnień T. G. poprzez uznanie za niewiarygodne jej zeznań w zakresie w jakim zaprzeczyła ona aby

przekazywała informacje od i do osk. T. G. gdy przebywał on w Zakładzie Karnym w S. w przedmiocie prowadzonych upraw konopi podczas gdy:

- **fakt, że świadek jest osobą najbliższą dla osk. nie oznacza automatycznie, że składa ona nieprawdziwe zeznania, tym bardziej, że są one konsekwentne i logiczne i korespondują z wyjaśnieniami T. G. oraz Z. S., a ocena zeznań świadka dokonana przez Sąd jest dowolna, gdyż żadne inne obiektywne dowody (poza pomówieniami A. i T. R.) nie wskazywały na jej jakiegokolwiek udział w sprawie.**
- Sąd I Instancji jest niekonsekwentny, gdyż raz bliskie więzi rodzinne nie mają znaczenia dla wiarygodności współoskarżonych, zmieniających swoje wyjaśnienia (A. R. i T. R.) innym razem na tej podstawie odmawia wiarygodności zeznaniom świadka A. G.,
- Sąd przyjął okoliczność, iż świadek nie wie o dochodach, jakie miał uzyskiwać z plantacji osk. T. G. podczas gdy świadek zeznawała tylko o tych okolicznościach o których wiedziała, co potwierdza tylko jej wiarygodność,
- zeznania A. G., iż nie przekazywała informacji o plantacjach marihuany koresponduje z konsekwentnymi wyjaśnieniami T. G. oraz Z. S., a przeciwne wyjaśnienia A. R. nie znajdują żadnego oparcia w zebranych materiale dowodowym,
- A. R. wyjaśnił, że A. G. miała odwiedzać T. G. co dwa tygodnie, co jest stosowane dla osób tymczasowo aresztowanych (w tym do A. R.) podczas gdy A. G. mogła odwiedzać konkubenta dwa razy w tygodniu.

Skutkiem czego Sąd z naruszeniem dyrektyw z art. 4 i 7 kpk odmówił wiarygodności zeznaniom A. G. i korespondującymi z nimi wyjaśnieniom T. G. i Z. S. co miało wpływ na przypisanie odpowiedzialności karnej oskarżonemu w pkt. 2 i 5 zaskarżonego wyroku.

VI. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść wydanego w sprawie orzeczenia, a to art. 366 kpk w zw. z art. 4 kpk polegające na zaniechaniu wyjaśnienia przez Sąd I instancji kto i w jakich okolicznościach miał zapewnić zbvt marihuany w okresie czasu gdy osk. T. G. odbywał karę pozbawienia wolności, a M. K. był tymczasowo aresztowany (sprzeczne wyjaśnienia T. P. i A. R.), kto i w jaki sposób dzielił wówczas pieniądze uzyskane z upraw, jaki miał być przy tym udział w zyskach T. G. i dowolne przyjęcie, że osk. uzyskał korzyść majątkową w kwocie 200 000,00 zł. takiej samej jak osk. T. P., który przebywał cały okres czasu na plantacjach w C. (B.) i W., w przeciwieństwie do osk. T. G. i który wyjaśnił, że dzielił się na pół zyskiem z A. R..

VII. naruszenie przepisu art. 5 § 2 kpk mające wpływ na treść wydanego w sprawie wyroku poprzez przyjęcie przez Sąd, że osk. T. G. miał wiedzę i świadomość o nielegalnym obejściu prądu w C., choć nie ustalono w sposób pewny kto i kiedy je wykonał podczas gdy Sąd powinien niedające się usunąć wątpliwości rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego.

VIII. naruszenie art. 92 i 410 kpk w zw. z art. 4 kpk i 2 § 2 kpk mające wpływ na treść wydanego w sprawie wyroku poprzez oparcie podstawy orzeczenia jedynie o część okoliczności obciążających dla oskarżonego w zakresie jego winy i sprawstwa fs. 134 uz.] z jednoczesnym pominięciem i ustosunkowaniem się do okoliczności korzystnych dla oskarżonego tj. wyjaśnień współoskarżonych T. P., J. J., J. H., Z. S. oraz T. G., którzy w sposób logiczny i konsekwentny wskazywali na sprawstwo A. R. jako organizatora przestępstwa, osobę która rozdzielała zyski i kierowała całym procederem .

IX błąd w ustaleniach faktycznych dokonanych przez Sąd będący skutkiem wadliwej oceny zebranego materiału dowodowego w sprawie polegający na uznaniu, że osk. T. G. utrzymywał kontakt z A. R. z ZK przez A. G., że po wyjściu z ZK w dalszym ciągu zajmował się plantacją w C., że T. G. miał wiedzę o istnieniu nielegalnego przyłącza do prądu i korzystał z niego przy uprawie i produkcji marihuany, że T. G. ustalił z A. R., iż w W. będzie druga uprawa, iż T. G. po opuszczeniu ZK w dniu 18.01.2008 r. w dalszym ciągu zajmował się w/w plantacją koordynował pracę i zapewnia

I zbyt suszu podczas gdy powyższy stan faktyczny ustalony przez Sąd I instancji nie wynika z całokształtu zebranego materiału dowodowego, a oparty został wyłącznie o sprzeczne, zmienne, niewiarygodne pomówienia A. i T. R..

X. naruszenie art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k, uniemożliwiający kontrolę instancyjną poprzez brak wyjaśnienia przez Sąd na jakiej podstawie nie uznał dowodów przeciwnych świadczących na korzyść oskarżonego T. G., a to jego wyjaśnień oraz wyjaśnień współoskarżonych tj. J. J. (2), J. J. (3), J. H. (1), P. S. (1), T. P. (1) w zakresie korzystnym dla oskarżonego T. G. - w tym brak wskazania jakie fakty Sąd uznał za nieudowodnione i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych (co uniemożliwiło polemikę z ustaleniami faktycznymi dokonanymi przez Sąd),

XI. naruszenie prawa materialnego, a to przepisu art. 45 § 1 kk poprzez jego zastosowanie w sprawie przez Sąd I instancji i orzeczenie względem oskarżonego przepadku korzyści majątkowej w kwocie 200 000,00 zł. podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wina i sprawstwo oskarżonego nie wynika, a samo przyjęcie kwoty korzyści majątkowej w wysokości 200 000,00 zł. przez Sąd nastąpiło dowolnie bez zbadania czy oskarżony w ogóle dysponuje takim majątkiem podczas gdy orzeczenie tego środka karnego musi zostać oparte na konkretnych dowodach oraz mieć ściśle określony substrat, w postaci konkretnie wskazanych składników majątkowych sprawcy, istniejących w chwili orzekania, a czego Sąd I instancji nie uczynił, a osk. T. G. prowadził w tym czasie pizzerie i posiadał dochody, których nie byli w stanie wykazać inni oskarżeni zajmujący się tylko procederem uprawy marihuany i byli uzależnieni od wypłat od A. R..

XII. naruszenie prawa materialnego, a to przepisu art. 20 kk w zw. z 45 § 1 kk poprzez uznanie przez Sąd, iż korzyść majątkowa jaką miał uzyskać osk. T. G. jest tożsama z kwotą wskazaną przez T. P. czyli 200 000,00 zł. bez przytoczenia okoliczności faktycznych uzasadniających taką wysokość korzyści majątkowej, bez uwzględnienia faktu, że osk. przebywał w ZK w S. ok. 1 roku w okresie objętym zarzutem, a więc nie mógł partycypować w zyskach, a nadto, jak wskazał T. P. A. R. dzielił kwotę 15 000,00 zł. za kilogram suszu na pół z T. P. i nie potwierdził jakiegokolwiek udziału w zysku T. G., a żaden ze współoskarżonych nie potwierdza zysku T. G. w przestępnym procederze.

XIII. naruszenie prawa materialnego, a to przepisu art. 20 kk w zw. z 45 § 1 kk poprzez uznanie przez Sąd, iż korzyść majątkowa jaką miał uzyskać osk. T. G. jest tożsama z kwotą wskazaną przez T. P., pomimo iż każdy z oskarżonych w niniejszej sprawie wskazuje na inne „dochody¹ osiągnięte z przestępnego procederu, a sam osk. A. R. wskazuje, iż na całym interesie zarobił 50.000 - 70.000 zł, co w korelacji z innymi wyjaśnieniami skutkuje przyjęciem solidarnej (zbiorowej) odpowiedzialności oskarżonego G. za zarzucane czyny mu czyny, co w stoi w sprzeczności z całkowicie dowolnymi ustaleniami faktycznymi w tym zakresie i narusza podstawowe zasady indywidualnej odpowiedzialności oskarżonego.

XIV. obrazę przepisów prawa materialnego, a to przepisu art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez jego niezastosowanie podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika, że przedmiotem przypisanego oskarżonemu czynu w pkt. 8 zaskarżonego wyroku była nieznaczną ilość miękkiego narkotyku przeznaczonego na użytek własny oskarżonego, wobec którego orzeczenie kary byłoby niecelowe ze względu na okoliczności popełnienia czynu, a także stopień jego społecznej szkodliwości wobec czego Sąd powinien umorzyć postępowanie w tym zakresie.

Wnosząc o włączenie w poczet materiału dowodowego dokumentów tj. aktu oskarżenia i protokołu wyjaśnień oskarżonych znajdujących się w aktach sprawy o svqn. akt III K 84/13 toczącej się przed Sądem Okręgowym w Opolu, na okoliczność:

iż to A. R. jest osobą wskazaną jako nr 1 aktu oskarżenia, jest osobą finansującą, organizującą plantację marihuany w P. i innych miejscowościach i to w/w oskarżony organizował zbyt marihuany w okresie 2005- 2010 r., a proceder ten odbywał się „bez udziału T. G.” i w której to sprawie A. R. kwestionuje swoją winę odpowiedzialność”.

Mając powyższe zarzuty na uwadze, na podstawie art. 427 § 1k.p.k. i art. 437 § 1 i 2 k.p.k., wniósł o (dosł. cyt.):

“- zmianę wyroku w zaskarżonej części tj. w punkcie 2 i 5, 51 wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu przestępstw w pkt. 2 i 5 wyroku Sądu I instancji

w konsekwencji:

- zmianę wyroku w punkcie 3 wyroku poprzez odstąpienie od orzekania przepadku korzyści majątkowej
- zmianę wyroku w punkcie 4 wyroku poprzez uchylenie środka karnego ze względu na brak podstaw faktycznych i prawnych do wymierzenia nawiązki w sprawie
- zmianę wyroku Sądu I instancji w zakresie punktu 8 poprzez umorzenie postępowania w zakresie przestępstwa przypisanego oskarżonemu w pkt. 8 zaskarżonego wyroku, uchylenie wyroku Sądu I instancji w zakresie punktu 72 i 92 wyroku Sądu I instancji
- zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przepisanych z uwzględnieniem kosztów postępowania przed Sądem I i II instancji.

ewentualnie:

- uchylenie wyroku w zaskarżonej części tj. w pkt. 2, 3, 4, 5, 8, 51, 72, 92 sentencji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji”.

Obrońca oskarżonego T. P. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzucił (dosł. cyt):

“1. błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść orzeczenia, polegający na przyjęciu, że oskarżony T. P. (1) osiągnął z popełnienia przestępstwa korzyść majątkową w kwocie 200.000,00 zł i w konsekwencji na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeczenia przepadku uzyskanej korzyści majątkowej w wyżej wymienionej kwocie, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż nie ustalono konkretnych kwot stanowiących uzyskaną przez oskarżonego korzyść majątkową podlegającą przepadkowi ani też kwoty łącznie otrzymanej przez wszystkich oskarżonych za przypisaną im w wyroku ilość sprzedanych środków odurzających, a także wielkości udziałów oskarżonych w bezprawnie osiągniętej korzyści.

2. obrazę prawa procesowego, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. przepisu art. 424 § 1 k.p.k. poprzez sporządzenie uzasadnienia wyroku nieodpowiadającego wymaganiom prawem przewidzianym, a w szczególności polegające na niewyjaśnieniu w uzasadnieniu orzeczenia podstawy prawnej zastosowanego środka karnego w postaci przepadku korzyści majątkowej w kwocie 200.000,00 zł i sporządzeniu uzasadnienia wyroku bez przytoczenia okoliczności, które Sąd I instancji miał na względzie przy określaniu wysokości powyższego środka karnego, a także poprzez ogólnikowe uzasadnienie orzeczenia w częściach dotyczących wymiaru kary oraz brak indywidualizacji okoliczności, które sąd miał na względzie przy wymierzeniu oskarżonemu kary i przyjęciu dla wszystkich oskarżonych tych samych kryteriów wpływających na jej wymierzenie, uniemożliwiając tym samym obrońcy oskarżonego skontrolowanie prawidłowości rozumowania Sądu I instancji.

3. rażąco niewspółmierność kary wobec oskarżonego T. P. (1), przy uwzględnieniu okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, a to uprzednią niekaralność oraz pozytywną prognozę kryminologiczną, a nade wszystko postawę oskarżonego w trakcie postępowania przygotowawczego, jak również sądowego, podczas których złożył obszerne wyjaśnienia, ujawnił informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu zarzucanych mu przestępstw oraz istotne okoliczności ich popełnienia, a także wyraził szczerą żal i skruchę”.

Podnosząc wskazane zarzuty apelujący wniósł (dosł. cyt.):

“1. o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie oskarżonemu kary łącznej 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, jak również nieorzekanie w przedmiocie przepadku korzyści majątkowej wobec braku dowodów dotyczących jej faktycznej wysokości;

ewentualnie:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania”.

Obrońca oskarżonego J. J. (2) zaskarżył powyższy wyrok w pkt 38 – w zakresie czasokresu w jakim oskarżony przebywał na plantacji i 39 – w części dotyczącej orzeczenia przepadku korzyści majątkowej w wysokości 20.000 zł i zarzucił (dosł. cyt.):

“1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia polegający na wadliwym przyjęciu, że oskarżony przebywał na plantacji w W. w latach 2007-2010 pomimo, że z zebranego materiału dowodowego, w tym zeznań świadków i innych oskarżonych wynika, że oskarżony opuścił plantację najpóźniej w lutym 2008 r., co w konsekwencji doprowadziło do błędnego ustalenia wysokości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa.

2. obrzę przepisów postępowania, a w szczególności art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 i art. 424 k.p.k. przez dowolną ocenę materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień oskarżonych J. J. (2), A. R. (1) i J. J. (1) w szczególności w zakresie kwot przekazywanych J. J. (2) w czasie pobytu na plantacji w W., jak i długości samego pobytu”.

Podnosząc wskazane zarzuty apelujący wniósł (dosł. cyt.):

“- o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części, poprzez zmianę opisu czynu nr XXXVII w ten sposób, że zwrot: “od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r.) zostanie zastąpiony zwrotem: “od marca 2007 r. do lutego 2008 r.”,

- wydatne obniżenie orzeczonego środka karnego w postaci przepadku uzyskanej korzyści majątkowej,

względnie o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania”.

Obrońca oskarżonego Z. S. (1) zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego, poza punktem 45 wyroku i zarzucił (dosł. cyt.):

“1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia, mający wpływ na jego treść, polegający na wadliwym ustaleniu, że oskarżony Z. S. (1):

a) wykonał nielegalne przyłącze energii elektrycznej w miejscowości C. (ulica (...)) (zarzut XLV, wyrok punkt 48), podczas gdy ze zgromadzonych w sprawie dowodów w tym zakresie jego sprawstwo nie zostało udowodnione, co *expressis verbis* stwierdził nawet Sąd I instancji wskazując, że “nie ustalono w sposób pewno kto je wykonał” (vide str. 6 uzasadnienia wyroku – drugi akapit od dołu);

b) dokonał kradzieży energii elektrycznej, podczas gdy z ustaleń Sądu wynika, że oskarżony wykonał jedynie nielegalne obejście instalacji pomiarowej w miejscowości W. i R., w domach współoskarżonych, na ich rzecz, ułatwiając im w ten sposób kradzież energii, sam zaś wykonanych instalacji nie używał i nie czerpał z nich korzyści, więc nie kradł energii;

c) na przestępczym procederze zarobił 4050 zł bez wskazania w jaki sposób Sąd I instancji wyliczył tak konkretną kwotę, *in concreto* na jakiej podstawie ustalił jej części składowe, w sytuacji gdy wyjaśnienia współoskarżonych są w tym zakresie niespójne, zmienne, niekonkretne, a zatem uniemożliwiają jednoznaczne jej wyliczenie;

d) z przestępczego procederu uczynił sobie stałe źródło dochodów, bez wskazania w oparciu o jakie dowody dokonano takiego ustalenia, jakie kwoty, za co i przez jaki okres miał otrzymywać oskarżony a nadto, bez wskazania z czego wynika przyjętą przez Sąd I instancji rzekomą “stałość” dochodów z tego źródła, podczas gdy ze zgromadzonego

materiału dowodowego wynika, iż dochód ten był sporadyczny, nieregularny i nieprzewidywalny, wskutek czego Sąd meriti błędnie zastosował w stosunku do tego oskarżonego art. 65 § 1 k.k. oraz art. 33 §2 i 3 k.k.;

e) działał z zamiarem bezpośrednim, aby inne osoby dokonały czynu zabronionego, podczas gdy okoliczność ta w ogóle nie była przedmiotem dowodzenia, a została przez Sąd przyjęta a priori;

f) wykonywał prace polegające na bieżącej naprawie i konserwacji instalacji elektrycznej, grzewczej, a także drobnych pracach remontowo – budowlanych, czym ułatwił innym osobom popełnienie czynu zabronionego, bez ustalenia czy i co in concreto zostało przez oskarżonego wykonane oraz gdzie i w jakich konkretnie datach;

g) posiadał treści pornograficzne w celu ich rozpowszechniania, podczas gdy jak sam konsekwentnie wyjaśniał nie za języka angielskiego, nie miał instrukcji programu (...) i nie wiedział, że pliki które ściągnął mogą być udostępnione innym użytkownikom, bez jego wiedzy i wyraźnej zgody, a nade wszystko nie miał zamiaru ich rozpowszechniania, zaś o sposobie tego oprogramowania dowiedział się dopiero podczas przesłuchania w Prokuraturze.

h) wszystkie pliki wymienione w zarzucie “L” aktu oskarżenia zostały przez oskarżonego rozpowszechnione w sieci Internet, podczas gdy ze zgromadzonego materiału już na etapie postępowania przygotowawczego wynikało, iż część z nich, w zakresie opisanym w treści niniejszego uzasadnienia, nie została w ogóle rozpowszechniona;

konsekwencją czego było wadliwe przypisane oskarżonemu sprawstwo czynów opisanych w sentencji wyroku.

2. obrazę przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść skarżonego orzeczenia w postaci:

a) art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 2 §2 k.p.k. – poprzez wydanie wyroku na podstawie tylko części całości okoliczności ujawnionych w toku rozprawy, ocenionych w sposób pejoratywny przez Sąd a quo, a w konsekwencji przyjęcie za podstawę skarżonego rozstrzygnięcia niepełnych i nietrafnych ustaleń faktycznych, nie odpowiadających obiektywnej prawdzie, czym naruszono zasadę prawdy materialnej, w szczególności poprzez opisane w treści pkt 1 wadliwości strony faktycznej – tj. zarzuty error facti, co skutkowało ustaleniami dowolnymi, nie znajdującymi pełnego i niwątpliwego oparcia w materiale dowodowym, czym naruszono również dyrektywę swobodnej oceny dowodów;

b) art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. – poprzez zupełne pominięcie w uzasadnieniu wyroku wskazań na jakiej podstawie Sąd I instancji ustalił okoliczności faktyczne zarzucane jako błędne w pkt 1 a-e petitum apelacji;

c) art. 4 k.p.k. – poprzez naruszenie obowiązku uwzględniania okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, czym naruszono procesową zasadę bezswtronności/obiektywizmu;

d) art. 5 § 2 k.p.k. – poprzez naruszenie obowiązku rozstrzygnięcia na korzyść obwinionego nie dających się usunąć wątpliwości, czym naruszono procesową zasadę in dubio pro reo,

następstwem naruszenia, których to zasad procedowania było błędne ustalenie faktów przyjętych za podstawę skarżonego orzeczenia, a w konsekwencji nietrafne stosowanie prawa materialnego, poprzez nieuprawnione przypisanie oskarżonemu sprawstwa przestępstw opisanych w sentencji skarżonego wyroku”.

Podnosząc wskazane zarzuty, apelujący wniósł o (dosł. cyt.) “uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania”.

Obrońca oskarżonych A. R. (1) i T. R. (1) zaskarżonemu wyrokowi zarzucił (dosł. cyt.):

“1. błąd w ustaleniach faktycznych, mający istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na ustaleniu, iż A. R. (1), osiągnął z tytułu przypisanego mu ciągu przestępstw opisanego w pkt 18 części dyspozytywnej wyroku korzyść majątkową w wysokości 200.000 zł, co w konsekwencji skutkowało orzeczeniem w pkt 19 wyroku na podstawie art. 45 § 1 k.k. przypadek korzyści majątkowej w w/w wysokości podczas gdy, prawidłowa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, zupełnie nie pozwala na poczynienie takich ustaleń, czyniąc ustalenia te, rażąco dowolnymi,

i nie znajdującymi oparcia w ujawnionym w sprawie materiale dowodowym w szczególności wobec treści wyjaśnień A. R. (1), które jednoznacznie wykluczają, jakoby to oskarżony miał osiągnąć korzyść majątkową z popełnionego przestępstwa we wskazanej wysokości 200.000 zł;

2. błąd w ustaleniach faktycznych, mający istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na ustaleniu, iż T. R. (1), osiągnął z tytułu przypisanego mu ciągu przestępstw opisanego w pkt 24 części dyspozytywnej wyroku korzyść majątkową w wysokości 200.000 zł, co w konsekwencji skutkowało orzeczeniem w pkt 19 wyroku na podstawie art. 45 § 1 k.k. przepadek korzyści majątkowej w w/w wysokości podczas gdy, prawidłowa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, zupełnie nie pozwala na poczynienie takich ustaleń, czyniąc ustalenia te rażąco dowolnymi, i nie znajdującymi oparcia w ujawnionym w sprawie materiale dowodowym w szczególności wobec treści wyjaśnień T. R. (1), które jednoznacznie wykluczają, jakoby to oskarżony miał osiągnąć korzyść majątkową z popełnionego przestępstwa we wskazanej wysokości 200.000 zł.;

3. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności orzeczonej względem oskarżonego A. R. (1);

4. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności orzeczonej względem oskarżonego T. R. (1);

5. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary grzywny orzeczonej względem oskarżonego A. R. (1)”.

Podnosząc wskazane zarzuty apelujący wniósł o (dosł. cyt.):

“1. zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie na podstawie art. 45 § 1 k.k. za ciąg przestępstw przypisany oskarżonemu A. R. (1) w pkt 18 wyroku przepadek korzyści majątkowej w łącznej kwocie 70.000 zł;

2. zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie na podstawie art. 45 § 1 k.k. za ciąg przestępstw przypisany oskarżonemu T. R. (1) w pkt 24 wyroku przepadek korzyści majątkowej w łącznej kwocie 80.000 zł;

3. wydatne złagodzenie orzeczonej kary pozbawienia wolności orzeczonej względem A. R. (1) (pkt 18 wyroku) poprzez orzeczenie kary dwóch lat pozbawienia wolności i w konsekwencji wymierzenie oskarżonemu kary łącznej dwóch lat z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia wykonania kary na odpowiedni okres próby;

4. wydatne złagodzenie orzeczonej kary pozbawienia wolności orzeczonej względem T. R. (1) poprzez orzeczenie kary dwóch lat pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia wykonania kary na odpowiedni okres próby;

5. wydatne złagodzenie orzeczonej względem A. R. (1) kary grzywny poprzez orzeczenie kary łącznej 300 stawek dziennych grzywny przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 zł”

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Co do apelacji oskarżyciela publicznego – przy ustalonym obecnie w sprawie stanie faktycznym apelacja ta w zasadniczym zakresie zasługuje na uwzględnienie – to jest co do tej części zaskarżonego wyroku, w której oskarżeni zostali uniewinnieni od czynu z art. 258 § 1 k.k. (T. G. (1) z art. 258 § 3 k.k.). Inaczej tylko przedstawia się tu sytuacja oskarżonego J. J. (1), o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

Należy zgodzić się z wywodami apelującego, że Sąd I instancji w sposób nieprawidłowy ocenił działalność oskarżonych (poza wspomnianym J. J. (1)), których dotyczy pkt I omawianego środka odwoławczego, pod kątem przepisów art. 258 § 1 i 3 k.k. Stanowisko Sądu meriti w tej kwestii jest bardzo ogólnikowe i zupełnie nieprzekonujące (vide str. 163-166 uzasadnienia orzeczenia), a przy tym – co jest niezmiernie istotne – nie przystaje do poczynionych przez tenże Sąd ustaleń faktycznych zawartych na stronach 4-6 oraz 9-12 uzasadnienia orzeczenia.

Sąd Okręgowy uniewinniając oskarżonego T. G. (1) od czynu z art. 258 § 3 k.k. oraz oskarżonych: T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), J. H. (1), Z. S. (1), P. S. (1) i J. J. (2) od czynu z art. 258 § 1 k.k. stwierdził, że (cyt.) „Materiał dowodowy zebrany w sprawie, w tym w szczególności osobowe źródła dowodowe – wyjaśnienia oskarżonych, zeznania świadków nie

pozwoili w ocenie Sądu na przypisanie oskarżonym działania w zorganizowanej grupie przestępczej, a oskarżonemu T. G. (1) także założenia i kierowania tą grupą” (str. 165 uzasadnienia orzeczenia).

Dalsze wywody Sądu meriti w omawianej kwestii są mało czytelne i bardzo pobieżne. Sąd ten wywodzi, że trudno przypisać T. G. (1) kierowanie grupą przestępczą, skoro pozostali oskarżeni zaangażowani w proceder uprawy i wytwarzania marihuany nie odczuwali przed nim strachu. Sąd meriti bagatelizuje przy tym fakt, że oskarżeni w szeregu przypadkach przyznali się do udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, podnosząc iż nie ma to znaczenia, gdyż są to osoby bez wykształcenia prawniczego, w związku z czym nie odróżniają one współsprawstwa w rozumieniu art. 18 § 1 k.k. od uczestniczenia w zorganizowanej grupie przestępczej w rozumieniu art. 258 § 1 k.k. Ponadto Sąd ten wywodzi, że o braku istnienia takiej grupy świadczy okoliczność, iż oskarżeni T. P. (1) i Z. S. (1) podjęli równoległe działania przestępcze w miejscowości R., a gdyby działali w zorganizowanej grupie przestępczej, z obawy przed reakcją innych jej członków, działalności takiej by nie podjęli (vide str. 166 uzasadnienia orzeczenia).

Wskazane wyżej wywody Sądu meriti nie mogą trafić do przekonania, albowiem – jak wcześniej wspomniano – Sąd ten prezentując swoje stanowisko w kwestii czynów z art. 258 § 1 i 3 k.k. (str. 163-166 uzasadnienia orzeczenia) całkowicie pominał własne ustalenia faktyczne zawarte na stronach 4-6 oraz 9-12 uzasadnienia orzeczenia, w świetle których fakt istnienia zorganizowanej grupy przestępczej (w rozumieniu art. 258 § 1 k.k.), w podanym na wstępie składzie, nie może budzić wątpliwości.

Sąd I instancji wskazał w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku elementy, które zgodnie z poglądami doktryny i judykatury charakteryzują zorganizowaną grupę przestępczą. Uczynił to jednak bezkrytycznie. Wymieniając owe elementy (cechy) na stronach 163 i 164 uzasadnienia Sąd meriti w pkt C wskazał, że jednym z nich (statuującym istnienie grupy) jest okoliczność, iż w zorganizowanej grupie przestępczej (cyt.) „Występuje element kierownictwa i dyscypliny ... **grupa musi posiadać przywódcę**, który nie musi być stałym przywódcą, ani też tym, który ją zorganizował” (str. 163 in fine uzasadnienia). Natomiast w pkt D zamieszczone zostało następujące stwierdzenie (cyt.): „Zorganizowana grupa przestępcza posiada określoną strukturę organizacyjną: pionową – z przywódcą kierującym działalnością grupy, **poziomą** – z określonym gronem uczestników, postępujących według określonych reguł, ustalonego porządku ...” (str. 164 in principio uzasadnienia orzeczenia).

Sąd I instancji nie zadał sobie trudu przeanalizowania wskazanych w punktach C i D poglądów na temat zorganizowanej grupy przestępczej i nie zwrócił uwagi na to, że są one rozbieżne. Skoro bowiem grupa taka oprócz struktury pionowej z przywódcą kierującym jej działalnością może mieć też strukturę **poziomą** (pkt D), wcale nie musi w niej występować element wskazany w punkcie C – to jest element kierownictwa i dyscypliny warunkujący jej istnienie (być) i nie musi posiadać przywódcy.

W celu bardziej szczegółowego zdefiniowania istoty przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. należy ponieść co następuje:

Zorganizowana grupa przestępcza, to grupa obejmująca co najmniej trzy osoby, której celem działania jest popełnienie przestępstwa lub przestępstw. Zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie podkreśla, że „grupa zorganizowana to coś znacznie więcej niż współsprawstwo czy luźna grupa osób zamierzających popełnić przestępstwo. W pojęciu <<zorganizowania>> tkwią warunki podstawowej wewnętrznej struktury organizacyjnej (choćby z niskim stopniem zorganizowania), jakaś trwałość, jakieś więzy organizacyjne w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokożenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi do popełnienia przestępstw, wyszukiwanie miejsc dla przechowywania łupu, rozprowadzanie go, podział ról, skoordynowany sposób działania, powiązania socjologiczno-psychologiczne między członkami” (tak A. Marek, Komentarz do art. 258 Kodeksu karnego, SIP Lex-el., zob. także wyrok SA w Krakowie z dnia 7 grudnia 2000 r., II AKa 184/00, KZS 2001/1/26). Wskazuje się, że „zorganizowana grupa przestępcza tym różni się od innej grupy (szajki) przestępców, że posiada trwałą strukturę czy to pionową – z przywódcą kierującym działalnością, czy poziomą – ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według określonych reguł z tym, że jej grono nie nawiązanie kontaktu dla dokonania pojedynczych przestępstw, lecz z góry zakłada popełnienie możliwie wielu przestępstw”. Wymaganie odpowiedniego stopnia zorganizowania powoduje, że poza zakresem wyznaczonym treścią art. 258 § 1 k.k. znajdują

się: luźniejsza grupa (szajka), zespoły ludzi połączone w inny sposób (towarzyski, rodzinny) oraz popełniający czyn zabroniony we współsprawstwie (zob. wyrok SA w Poznaniu z 25.03.1999 r., II AKa 45/99, OSA 2000, Nr 2, poz. 15; wyrok SA w Krakowie z 7.12.2000 r., II AKa 184/00, KZS 2001, Nr 1, poz. 26; wyrok SA w Krakowie z 21.03.2001 r., II AKa 28/01 KZS 2001, Nr 4, poz. 26; wyrok SA w Krakowie z 5.12.2007 r., II AKa 181/07, KZS 2008, Nr 3, poz. 34; postanowienie SA w Krakowie z 10.01.2008 r., II AKz 672/07, KZS 2008, Nr 1, poz. 60; wyrok SA w Krakowie z 13.03.2009 r., II AKa 155/08, KZS 2009, Nr 9, poz. 42; wyrok SA w Katowicach z 16.07.2009 r., II AKa 150/09, Legalis; wyrok SA w Katowicach z 8.12.2010 r., II AKa 181/10, KZS 2011, Nr 5, poz. 79).

Z powyższego wynika, że nie każde przestępne współdziałanie świadczy o istnieniu zorganizowanej grupy przestępczej. Niezbędne do tego jest ustalenie określonego stopnia powiązań organizacyjnych pomiędzy jej członkami, przy czym powiązanie to musi być wyższe, aniżeli jest to wymagane przy wykonaniu czynu zabronionego w ramach współsprawstwa (art. 18 § 1 k.k.).

W orzecznictwie wskazuje się, że wyznaczenie cezur między współsprawstwem osób działając wspólnie i powiązanych porozumieniem, a przestępstwem popełnionym w ramach zorganizowanej grupy przestępczej wymaga całościowej oceny, na którą składają się następujące aspekty:

- funkcjonalny – w którym chodzi o cel i sposób popełniania określonych przestępstw;
- strukturalny – w którym chodzi o taki poziom zorganizowania grupy, który zapewnia warunki dla dokonywania takich przestępstw, których dokonanie przekraczałoby możliwości jednego sprawcy;
- dynamiczny – w którym chodzi o różne, mogące występować formy sprawowania funkcji kierowniczej (jednoosobowo, kolegialnie), chociaż należy tu dodać, że grupa przestępcza może być też zorganizowana poziomo, bez widocznego powództwa (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 21 marca 2001 r., II AKa 28/01, KZS 2001/4/26);
- różnorodność i zmienność mogących występować czynności sprawczych określonych jako „branie udziału” (przynależność, wykonywanie określonych poleceń i zadań, udział w planowaniu przestępstw, obmyślanie sposobu działania, bezpośredni udział w ich popełnieniu, zabezpieczenie i kamuflaż działalności grupy, finansowanie jej na zdobycie niezbędnych środków służących do realizowania zadań i celów przestępczych grupy, jak i czynnościach organizacyjnych grupy oraz udział w zyskach i podziale łupów itd., itp.).

Powyższe wywody o charakterze teoretycznym, dotyczące istoty przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. należy odnieść do poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych.

Wymienione uprzednio (zdefiniowane przez doktrynę i judykaturę) elementy świadczące o „zorganizowaniu” (w rozumieniu powołanego wyżej przepisu) to: **Udział w planowaniu przestępstw, obmyślanie sposobu działania.**

Sąd meriti ustalił, że w 2004 roku T. G. (1) spotkał się z A. R. (1). Obaj postanowili (zaplanowali), że w domu tego drugiego założą plantację marihuany. A. R. (1) wiedział, że T. G. (1) dysponuje specjalistyczną wiedzą na temat uprawy marihuany (str. 4 in fine – 5 in principio uzasadnienia orzeczenia).

Podjęcie określonych czynności organizacyjnych, gromadzenie narzędzi do popełnienia przestępstwa, finansowanie potrzeb grupy – to jest zdobycie niezbędnych środków służących do realizowania zadań i celów grupy.

Sąd meriti ustalił, że przed podjęciem działalności przestępczej związanej z uprawą i wytwarzaniem marihuany A. R. (1) zatrudnił ekipę remontową w celu adaptowania obiektu do owej działalności. Pomieszczenia zostały przygotowane pod uprawę według wskazówek specjalisty w tej dziedzinie – to jest T. G. (1). Sąd ten ustalił dalej, że (cyt.) „A. R. (1)

wyłożył pieniądze na sprzęt konieczny do uprawy marihuany. Zakupił go T. G.. W Holandii zakupiono nasiona roślin” (str. 5 uzasadnienia orzeczenia).

Z powyższych ustaleń wynika zatem jednoznacznie, że oskarżeni T. G. (1) i A. R. (1) podjęli określone czynności organizacyjne i zgromadzili narzędzia (sprzęt i nasiona roślin), w celu uruchomienia przestępczego procederu w postaci uprawy i wytwarzania marihuany. Przeznaczyli też na to odpowiednie środki finansowe. Z dalszych ustaleń wynika, że w celu nadzorowania uprawy i pielęgnacji roślin zaangażowali kolejne osoby, a to: J. S., K. B. (1) i przede wszystkim T. P. (1). Sąd meriti na temat tego ostatniego stwierdził, że (cyt.) „Dołączył do nich także T. P. (1), którego tam sprowadził T. G.. T. P. znał się bardzo dobrze na uprawie konopi. Posiadał specjalistyczną wiedzę i doświadczenie ... Na plantacji wykonywał prace przy roślinach, zbiorach, czuwał nad technologią uprawy i wytwarzania marihuany” (str. 5 uzasadnienia orzeczenia).

W ten sposób spełnione zostało kolejne kryterium definiujące zorganizowaną grupę przestępczą – to jest **wykonywanie określonych zadań zgodnie z ustalonym podziałem ról i skoordynowany sposób działania sprawców zgodnie z posiadanymi kompetencjami (umiejętnościami).**

Według dalszych ustaleń faktycznych Sądu meriti do wymienionych wcześniej osób dołączały kolejne, które były akceptowane przez T. G. (1) i wykonywały przydzielone im czynności związane z uprawą marihuany. Sąd ten ustalił, że (cyt.) „Na plantacji tej pracował także T. R.. Wykonywał prace przy roślinach, zbiorach” i dalej „Potem latem 2007 r. A. R. na plantację sprowadził swojego pracownika J. H. ... T. G. zaakceptował J. H.. J. H. wykonywał prace przy roślinach, zbiorach. Zaopatrywał plantację w niezbędne do uprawy butle (...)” (kolejny przykład podziału zadań w grupie i skoordynowanego sposobu działania zgodnie z posiadanymi kompetencjami).

Z dalszych ustaleń Sądu meriti wynika, że do grupy dołączały sukcesywnie nowe osoby. Sąd ten stwierdził, że (cyt.) „W 2008 r. na plantacji pojawił się P. S.. Na początku uczył się od J. H. uprawy marihuany. Potem pracował przy roślinach ...” i dalej „Na plantacji Z. S. zajmował się bieżącą naprawą i konserwacją instalacji elektrycznej i grzewczej. Przyjeżdżał tam w razie potrzeby, w razie wezwania” (str. 5 in fine uzasadnienia orzeczenia).

Całokształt opisanej wyżej działalności świadczy wyraźnie, że odbywała się ona w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Wbrew stanowisku Sądu I instancji nie było to tylko przestępstwo popełnione wspólnie i w porozumieniu (współsprawstwo w rozumieniu art. 18 § 1 k.k.), lecz cały system wzajemnie skoordynowanych zachowań wymagający odpowiednich przedsięwzięć organizacyjnych (o których była wcześniej mowa), co właśnie charakteryzuje zorganizowaną grupę przestępczą w rozumieniu art. 258 § 1 k.k. Grupa ta posiadała trwałą strukturę (jej trzon stanowili T. G., T. P., A. R., T. R.), ze stałym gronem uczestników koordynujących wzajemnie swoją działalność według określonych reguł. I tak dla przypomnienia należy wskazać, że T. G. (1) i A. R. (1) zaplanowali przestępczy proceder polegający na uprawie i wytwarzaniu marihuany. Określili cel i obmyślili sposób działania. Przed przystąpieniem do owego procederu podjęli czynności organizacyjne i zgromadzili niezbędne narzędzia zgodnie z opracowanym przez siebie planem. Adaptowali pomieszczenia w domu A. R. (1) pod uprawę roślin. Zakupili sprzęt niezbędny do hodowli i wytwarzania marihuany oraz zakupili w Holandii nasiona roślin. Do obu wymienionych oskarżonych dołączały stopniowo inne osoby (K. B. (1), T. P. (1), T. R. (1), J. H. (1), P. S. (1), Z. S. (1)), którym były przydzielane określone role (zadania) w uprawie i wytwarzaniu marihuany oraz zabezpieczeniu prawidłowego funkcjonowania obiektu według posiadanych kompetencji (umiejętności).

W działalności grupy istniał też z pewnością wspomniany wcześniej aspekt strukturalny, gdyż dokonanie przedmiotowego przestępstwa (uprawa i wytwarzanie marihuany) na skalę ustaloną przez Sąd meriti (50.000 gramów marihuany wartości 1.250.000 zł – vide str. 6 uzasadnienia orzeczenia) wymagało odpowiedniego poziomu zorganizowania działalności.

O stopniu zorganizowania prowadzonego przez wymienionych wyżej oskarżonych procederu świadczy następujący fragment ustaleń faktycznych Sądu meriti zawarty na stronie 6 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (cyt.): „Plantacja była prowadzona w ten sposób, że na jej potrzeby w sposób trwały, od pomieszczeń mieszkalnych oddzielono część dla roślin. Zamaskowano wejście do części domu przeznaczony pod uprawę. Zamurowano tam okna. W zamurowanej

części wyodrębniono trzy pomieszczenia. Jedno dla <<matek>> - roślin przeznaczonych na szczepki, dwa dla roślin uprawianych na susz. W pomieszczeniach dla roślin zamontowano specjalistyczne oświetlenie, wentylację, ogrzewanie. Działał system automatycznego nawadniania. Przed okresem kwitnienia i zbioru podawano roślinom dwutlenek węgla stymulujący rozwój kwiatostanów. Wyodrębnienie dwu pomieszczeń dla roślin pozwalało uzyskiwać comiesięczne zbiory – raz z jednego, raz z drugiego pomieszczenia. Naświetlania roślin wykonywano naprzemiennie po 1 h w każdym z pomieszczeń. Szczelna przegroda pomiędzy pomieszczeniami chroniła przed przedostaniem się światła z jednego do drugiego pomieszczenia. Pozwoliło to na utrzymanie reguł koniecznych dla uprawy roślin marihuany - <<dzień>>, <<noc>>”.

Uczestniczenie przez oskarżonych w tak przygotowanym obiekcie, w procederze uprawy i wytwarzania marihuany, gdy każdy z nich miał ściśle określone, przydzielone mu do wykonania zadanie wskazuje, że musieli mieć oni świadomość przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej i okoliczność, iż nie mają oni wykształcenia prawniczego jest tu bez znaczenia. Wysoki stopień zorganizowania przestępczej działalności, w której oskarżeni uczestniczyli, z pewnością pozwalał im na uświadomienie sobie faktu (mimo, iż nie mają prawniczego wykształcenia), że działali we wspomnianej grupie. Wbrew intencji Sądu meriti potwierdza to przytoczony na stronie 166 uzasadnienia orzeczenia fragment wyjaśnień oskarżonego J. H. (1) ze śledztwa, w którym podkreślił on obowiązujący pomiędzy członkami grupy podział obowiązków (k.3159). Brak widocznej hierarchii nie wyklucza istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, o czym była uprzednio mowa. Niemniej należy dodać, że wbrew pogładowi Sądu I instancji wyrażonemu na stronach 165 in fine – 166 in principio uzasadnienia orzeczenia, istniał przywódca grupy w osobie T. G. (1), gdyż tak to właśnie de facto ustalił wcześniej tenże Sąd, jednakże ustalenie to potem zignorował. Będzie o tym szerzej mowa poniżej.

Reasumując należy stwierdzić, że wszystkie działania oskarżonych opisane dokładnie na stronach 4-6 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (zaplanowane, skoordynowane, systematyczne, rozciągnięte w czasie, a przy tym stałe, co nadaje im cechę trwałości, prowadzone zgodnie z ustalonym podziałem zadań, nakierowane na wspólne osiągnięcie z góry założonego, stałego dochodu z nielegalnego procederu), świadczą o wysokim stopniu zorganizowania owej działalności i przeczą dywagacjom Sądu meriti co do braku znamion z art. 258 § 1 k.k. w ich czynie.

Należy wskazać, że Sąd Najwyższy prezentuje pogląd, iż nawet mniejszy stopień zorganizowania przestępczej działalności, między innymi bez stałych ról biorących w niej udział osób, nie wyklucza istnienia zorganizowanej grupy przestępczej (zob. wyrok SN z 13 listopada 2013 r., II KK 170/13, LEX nr 1391704). W działalności oskarżonych istniał podział zadań według kompetencji, zaś zorganizowanie owego procederu stało na bardzo wysokim poziomie.

Wracając do kwestii przywództwa grupy w rozumieniu art. 258 § 3 k.k. należy podnieść, że poświęcone owemu zagadnieniu wywody Sądu meriti nie są przekonujące. Sąd ten nadał nadmierne znaczenie okoliczności, że T. G. (1) nie wzbudzał strachu u współdziałających z nim oskarżonych, a zatem nie może być traktowany jako przywódca grupy (str. 165 in fine – 166 in principio uzasadnienia orzeczenia). Kryterium „strachu” nie może jednak definiować przywództwa grupy, albowiem mogą to określać inne cechy przywódcze, które de facto przez Sąd meriti zostały w odniesieniu do T. G. (1) ustalone. I tak na stronie 5 uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sąd ten stwierdził, że T. G. (1) zaakceptował osobę sprowadzonego na plantację przez A. R. (1) oskarżonego J. H. (1). Decyzja o zatrudnieniu nowego członka do wykonywania określonej pracy należy zaś niewątpliwie do prerogatyw osoby sprawującej funkcję kierowniczą.

Na stronie 6 in principio uzasadnienia orzeczenia Sąd meriti stwierdził, że T. G. (1) zarówno przebywając w zakładzie karnym, jak i po jego opuszczeniu **koordynował** pracę plantacji, partycypował w zyskach, organizował zbyt suszu. Koordynowanie zadań poszczególnych osób wchodzących w skład zespołu z pewnością należy do prerogatyw przywódcy posiadającego w danej grupie niezbędny do tego autorytet. Przywódca taki – wbrew stanowisku Sądu meriti – wcale nie musi wzbudzać strachu u osób, których działalnością kieruje. Wystarczy do tego odpowiedni autorytet, który pozwala mu na przydzielanie zadań członkom grupy i koordynowanie ich działalności. Tak właśnie było w przypadku oskarżonego T. G. (1) zgodnie z poczynionymi przez Sąd meriti ustaleniami faktycznymi, które Sąd ten – jak wcześniej wspomniano – zupełnie zignorował, prowadząc rozważania co do znamion przestępstwa z art. 258 § 1 i 3 k.k. na stronach 165 i 166 uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Trzeci argument przemawiający zdaniem Sądu I instancji przeciwko istnieniu zorganizowanej grupy przestępczej z udziałem objętych niniejszą sprawą oskarżonych to fakt, że oskarżeni T. P. (1) i Z. S. (1) prowadzili bez obaw równoległą działalność przestępczą w postaci uprawy i wytwarzania marihuany w miejscowości R. (str. 166 in fine uzasadnienia orzeczenia). Stanowisko Sądu meriti w tym zakresie również nie może trafić do przekonania. Oskarżyciel publiczny we wniesionym przez siebie środku odwoławczym wykazał w pełni logicznie i przekonująco, że podniesiony tu przez Sąd meriti argument jest chybiony (vide str. 12 in fine – 13 in principio apelacji prokuratora).

Trafiają również do przekonania pozostałe wywody autora omawianej apelacji, w których odwołując się szczegółowo do zgromadzonych w sprawie dowodów wykazał przekonująco, że wbrew stanowisku Sądu I instancji, istniała zorganizowana grupa przestępcza, w której skład wchodziły wymienione przez apelującego osoby (z tym, że nie dotyczy to J. J. (1)), a jej przywódcą był T. G. (1) (vide str. 8-12 środka odwoławczego).

Wszystkie powyższe uwagi odnoszą się również do drugiej plantacji marihuany (w miejscowości W.), której dotyczą ustalenia faktyczne Sądu meriti zawarte na stronach 9-12 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Według owych ustaleń rolę inicjującą mieli tu T. G. (1) i A. R. (1). Również w tym przypadku istniał element planowania działalności przestępczej. Sąd meriti ustalił, że (cyt.) „Jeszcze przed pójściem T. G. do Zakładu Karnego – T. G., A. R., T. R., T. P. i Z. S. kilkakrotnie byli w m. W.. **Planowano i ustalono jak ma wyglądać plantacja ...**” (str. 9 in fine uzasadnienia orzeczenia).

W związku z powyższym należy przypomnieć, że udział w planowaniu przestępstwa stanowi jeden z ważnych wyznaczników definiujących istotę zorganizowanej grupy przestępczej w rozumieniu art. 258 § 1 k.k.

W dalszej części owych ustaleń faktycznych Sąd meriti w sposób bardzo szczegółowy opisał rolę T. G. (1) w omawianym procederze. Ustalenia te (zawarte na stronie 10 uzasadnienia zaskarżonego wyroku) świadczą ewidentnie, że wymieniony oskarżony de facto kierował grupą przestępczą (za pomocą wskazanych przez Sąd meriti pośredników) mimo, iż przebywał w zakładzie karnym. Ustalenia te Sąd I instancji potem jednak całkowicie zignorował, wykluczając w dalszej części uzasadnienia orzeczenia przywództwo T. G. (1) (vide str. 165 in fine – 166 in principio).

Podobnie jak w przypadku pierwszej plantacji (w miejscowości C.) zakupiony przez A. R. (1) w miejscowości W. dom został zaadaptowany na potrzeby uprawy i wytwarzania marihuany. Jak ustalił Sąd meriti (cyt.) „Wyremontowane pomieszczenia zapełniono roślinami marihuany i odpowiednim sprzętem do uprawy. Uprawę marihuany zorganizowano na podobnych zasadach jak w miejscowości C.” (str. 10 uzasadnienia orzeczenia).

Do stałego (wskazanego wcześniej) grona uczestników grupy dołączył oskarżony J. J. (2), któremu wyznaczono zadania związane z pilnowaniem posesji i pielęgnacją uprawy. W przestępczy proceder wprowadzili go oskarżeni T. R. (1) i T. P. (1). Potem J. J. (2) brał także udział w pracach związanych ze zbiorem roślin i przygotowaniem suszu (str. 10 in fine – 11 in principio uzasadnienia orzeczenia).

Z dalszych ustaleń faktycznych Sądu meriti wynika, że zadania pomiędzy poszczególnymi osobami związanymi z omawianą działalnością przestępczą koordynował T. G. (1) (cyt. „Wiosną 2008 r. T. P. pokłócił się z T. R.. T. R. spotkał się z T. G.. T. G. **zadecydował**, że na plantacji w m. W. zostanie T. R., a T. P. wróci do B.” – str. 11 uzasadnienia orzeczenia).

W opisanym przez Sąd meriti zachowaniu T. G. (1) po raz kolejny uwidoczniły się zatem cechy przywódcze, gdyż to przywódca grupy **decyduje** o określonej pozycji osób wchodzących w jej skład. Jest to kolejny przykład podważający stanowisko tegoż Sądu co do braku znamion przestępstwa z art. 258 § 3 k.k. po stronie wymienionego oskarżonego.

Podobnie jak w przypadku pierwszej plantacji w pielęgnacji roślin w miejscowości W. uczestniczyli J. H. (1) oraz P. S. (1). Z. S. (1) tak samo jak w przypadku pierwszej plantacji zajmował się tam konserwacją i naprawą instalacji elektrycznej i grzewczej oraz pracami remontowymi (vide str. 11 uzasadnienia orzeczenia).

Podobnie jak w przypadku pierwszej plantacji działania oskarżonych w miejscowości W. opisane dokładnie na stronach 9-12 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (zaplanowane, skoordynowane, systematyczne, rozciągnięte w czasie, a przy tym stałe co nadaje im cechę trwałości, prowadzone zgodnie z ustalonym podziałem zadań, nakierowane na wspólne osiągnięcie z góry założonego, stałego dochodu z nielegalnego procederu), świadczą o wysokim stopniu zorganizowania owej działalności, a tym samym świadczą, że odbywała się ona w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w rozumieniu art. 258 § 1 k.k.

W związku z powyższym należy nadto podkreślić istotny czynnik strukturalny wskazujący na istnienie owej grupy. Chodzi mianowicie o taki poziom jej zorganizowania, który zapewnił niezbędne warunki do dokonania przedmiotowego przestępstwa (wytworzenie 101.000 gramów marihuany o wartości 2.525.000 zł – vide str. 12 uzasadnienia orzeczenia). Dokonanie tak skomplikowanego przestępstwa z całą pewnością przekraczałoby możliwości jednego, a nawet dwóch sprawców. Musiało być ono popełnione w grupie przy odpowiednim podziale zadań.

Należy nadto podkreślić, że istniał stały, współpracujący z grupą odbiorca produktu końcowego (marihuany). Był nim M. K. (2), którego dotychczas nie udało się ująć. Podkreślenia wymaga też skala obu procederów związanych z uprawą i wytwarzaniem marihuany przez wymienionych uprzednio oskarżonych. W pierwszym przypadku w okresie od lata 2007 r. do lutego 2010 r. (cyt.) „Uzyskano łącznie nie mniej niż 50.000 gramów marihuany o łącznej wartości 1.250.000 zł” (str. 6 uzasadnienia orzeczenia).

W drugim przypadku (cyt.) „W okresie od listopada 2007 r. do stycznia 2010 r. na w/w plantacji przeprowadzono co najmniej osiem kolejnych cykli wegetacyjnych, uzyskując 101.000 gramów marihuany o łącznej wartości 2.525.000 zł” (str. 12 uzasadnienia orzeczenia).

W związku z powyższym raz jeszcze należy podkreślić, że uzyskanie takich rezultatów było możliwe jedynie dzięki działaniu grupowemu, które musiało być dokładnie zaplanowane, zorganizowane i realizowane w sposób skoordynowany, zgodny ze ściśle ustalonym podziałem zadań (ról). Są to elementy, które wyraźnie odróżniają działalność w ramach zorganizowanej grupy przestępczej od przestępstwa popełnionego w ramach zwykłego współsprawstwa w rozumieniu art. 18 § 1 k.k. Wszystkie te elementy (świadczące o istnieniu zorganizowanej grupy przestępczej), zostały pominięte przez Sąd I instancji w toku oceny działalności oskarżonych, którzy zostali uniewinnieni od czynu z art. 258 § 1 k.k. Z tego względu zaskarżony wyrok co do oskarżonych: T. P. (1), A. R. (1), T. R. (1), Z. S. (1), J. H. (1), P. S. (1) i J. J. (2), którzy zostali uniewinnieni od czynu z art. 258 § 1 k.k. oraz T. G. (1), który został uniewinniony od czynu z art. 258 § 3 k.k. należało uchylić i w tym zakresie sprawę wymienionych oskarżonych przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Konsekwencją tego musiało być uchylenie zaskarżonego wyroku w stosunku do wymienionych wyżej oskarżonych, także co do tych punktów części dyspozytywnej, w których Sąd meriti wyeliminował z opisu przypisanych im czynów ustalenie, że czynów tych dopuścili się oni w zorganizowanej grupie przestępczej. Od rozstrzygnięcia kwestii dotyczących art. 258 § 1 i 3 k.k. przy ponownym rozpoznaniu sprawy będzie bowiem zależał opis tych czynów.

Jak wspomniano na wstępie inaczej przedstawia się tu sytuacja oskarżonego J. J. (1). Z ustaleń faktycznych Sądu meriti wynika, że oskarżony ten działając w porozumieniu z T. G. (1) i A. R. (1) dostarczył kilkakrotnie temu drugiemu marihuanę w ilości około 12.000 gramów wartości 300.000 zł. Jak stwierdził Sąd I instancji (cyt.) „Nie ustalono skąd pochodziła w/w marihuana (gdzie znajdowała się plantacja, gdzie ją wyprodukowano” (str. 16 uzasadnienia orzeczenia), chociaż wcześniej stwierdził, że została ona uzyskana z plantacji (...) (str. 15).

W świetle ustaleń faktycznych Sądu meriti dotyczących oskarżonego J. J. (1) nie ma podstaw, aby przypisać mu czyn z art. 258 § 1 k.k. Nie ustalono bowiem aby wymieniony oskarżony posiadał świadomość istnienia zorganizowanej grupy przestępczej (działającej na terenie miejscowości C. i W.), w skład której wchodził m.in. T. G. (1) i A. R. (1). Świadomość istnienia grupy przestępczej jest jednym z warunków, od spełnienia którego zależy możliwość przypisania danej osobie czynu z art. 258 § 1 k.k.

Nie ma też podstaw aby uznać, że istniała zorganizowana grupa przestępcza w składzie (...), A. R. (1) i J. J. (1). Wprawdzie jeden z elementów takiej grupy został zrealizowany (ugrupowanie co najmniej trzech osób), jednakże nie zostały spełnione pozostałe warunki (o których była wcześniej mowa). W prostej działalności J. J. (1) polegającej na dostarczaniu A. R. (1) marihuany brak było elementów zorganizowania warunkujących byt zorganizowanej grupy przestępczej. Z tego względu uniewinnienie J. J. (1) od czynu z art. 258 § 1 k.k. (pkt 35 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku) było prawidłowe, w związku z czym w tej części wyrok ten został utrzymany w mocy.

Zasługuje natomiast na uwzględnienie pkt II apelacji, w którym autor kwestionuje uniewinnienie oskarżonych T. G. (1) i J. J. (1) od czynu z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (punkty VI i XXXV części wstępnej zaskarżonego wyroku).

Apelujący trafnie wywodzi, że Sąd I instancji skoncentrował się tu przede wszystkim na miejscu wytwarzania przedmiotowej marihuany, podnosząc, że nie da się stwierdzić, iż pochodziła ona z plantacji położonej w miejscowości G. (vide str. 167 uzasadnienia orzeczenia). Równocześnie Sąd ten czyniąc w tym zakresie ustalenia faktyczne stwierdził, że (cyt.) „Podczas tego spotkania T. G. powiedział A. R., że J. J. będzie przywoził do jego blaszaka przy L. marihuanę **uzyskaną ze swojej plantacji**” (str. 15). Tym samym Sąd meriti ustalił, że J. J. (1) wytwarzał ową marihuanę, gdyż tak właśnie należy rozumieć stwierdzenie, iż był to środek odurzający „uzyskany” z plantacji wymienionego oskarżonego. Z ustaleń tych wynika też, że T. G. (1) posiadał świadomość owego faktu. Zaraz potem Sąd meriti stwierdził jednak, że (cyt.) „nie wiadomo skąd pochodziła w/w marihuana” (str. 16 uzasadnienia orzeczenia). Istnieje tu zatem wyraźna sprzeczność w stanowisku Sądu meriti.

W związku z powyższym trafnie wywodzi apelujący, że Sąd I instancji mógł dokonać zmiany opisu przedmiotowego czynu, zastępując wskazane w akcie oskarżenia miejsce wytworzenia marihuany ((...)) stwierdzeniem, że została ona wytworzona w nieustalonym miejscu. Sąd ten ustalił bowiem w oparciu o wyjaśnienia A. R. (1), że marihuana ta została „uzyskana”, a zatem „wytworzona” na plantacji (...) (vide str. 15 uzasadnienia orzeczenia).

Przedmiotem procesu karnego jest kwestia odpowiedzialności oskarżonego za określony, zarzucony mu przez oskarżyciela czyn zabroniony. Przedmiotowe granice procesu zakreśla zatem zdarzenie faktyczne, które oskarżyciel opisuje w akcie oskarżenia w formie zarzutu, podając jednocześnie naruszony, jego zdaniem, przepis ustawy karnej. Przedmiotem procesu nie jest jednak sam opis czynu i jego kwalifikacja prawna wskazana w akcie oskarżenia. W związku z tym Sąd nie jest związany ani samym opisem, ani też kwalifikacją prawną tego czynu podaną przez oskarżyciela, **wiąże go natomiast czyn jako zdarzenie faktyczne i tych granic Sąd przekroczyć nie może**. Zauważyć przy tym należy, że kodeks postępowania karnego dopuszcza możliwość innego opisu przez Sąd zarzucanego oskarżonemu czynu, z tym zastrzeżeniem, że nowo opisany czyn nie może przekraczać określonych aktem oskarżenia granic, dotyczących konkretnego zdarzenia faktycznego. Zakres oceny zarzucanego oskarżonemu zachowania wyznaczają także ramy zakreślone **w uzasadnieniu aktu oskarżenia**. Nie zawsze bowiem w samym opisie czynu zachodzi potrzeba przytoczenia wszystkich zachowań składających się na tenże czyn zarzucany oskarżonemu w akcie oskarżenia.

Powyższe stanowisko znajduje odzwierciedlenie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2006 r. (sygn. akt: II KK 246/2006). W powołanym orzeczeniu Sąd Najwyższy zamieścił następującą tezę: „Nie wychodzi poza granice skargi uprawnionego oskarżyciela zamieszczenie w opisie czynu przypisanego przez sąd orzekający, odmiennych niż w czynie zarzucanym, ustaleń odpowiadającym znamion ustawowemu przestępstwu, **a nawet inaczej precyzujących czas i miejsce jego popełnienia**. Sąd nie jest przecież związany opisem czynu zarzucanego, a po wyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności może i powinien nadać mu w wyroku dokładne określenie (art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k.), które może odbiegać od opisu przyjętego w akcie oskarżenia.

Zmiana kwalifikacji prawnej dopuszczalna jest w granicach oskarżenia i nie decyduje o tym zbieżność opisu czynu ze wszystkimi czynnościami sprawczymi mogącymi wchodzić w zakres danego zdarzenia. Decydują o tym ramy zakreślone w akcie oskarżenia, gdyż w konkretyzacji opisu czynu zarzucanego nie zawsze zachodzi potrzeba przytaczania wszystkich znamion przestępczego działania sprawcy, które w jednych wypadkach mogą być całkowicie

pochłanianie, a w innych stanowić wyłącznie okoliczności obciążające. Tak więc ramy określone **w uzasadnieniu aktu oskarżenia** (podkr. SA), wyznaczają zakres tożsamości <<zdarzenia historycznego>>, które w zależności od konkretnej sytuacji faktycznej, może być podciągnięte pod właściwy przepis prawa karnego materialnego”.

Ponadto trudno zaakceptować niejednorodność stanowiska Sądu I instancji w omawianym zakresie. Z jednej bowiem strony Sąd ten stwierdza, że marihuana została „uzyskana” z plantacji (...), wskazując tu na dowód w postaci wyjaśnień A. R. (1) (str. 15 uzasadnienia orzeczenia), a z drugiej stwierdza, że była to marihuana niewiadomego pochodzenia (str. 16 uzasadnienia orzeczenia).

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny uznał, że także w tym zakresie (punkty 6 i 36 części dyspozytywnej orzeczenia) zaskarżony wyrok ostać się nie może.

Zarzut podniesiony w pkt III apelacji prokuratora, dotyczący bezpodstawnego (zdaniem apelującego) zastosowania wobec oskarżonych J. H. (1) i Z. S. (1) nadzwyczajnego złagodzenia kary w oparciu o art. 60 § 2 k.k. (punkty 29 i 46 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku) stał się w zasadniczym zakresie bezprzedmiotowy, albowiem wyrok ten w większej części został uchylony, a sprawę przekazano do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Spośród trzech czynów wchodzących w skład ciągu przestępstw, o którym mowa w pkt 46 części dyspozytywnej orzeczenia, Sąd Apelacyjny utrzymał jedynie w mocy skazanie Z. S. (1) za czyn zarzucany mu w pkt XLVIII części wstępnej. Sąd odwoławczy tak samo jak Sąd I instancji zastosował tu art. 60 § 2 k.k. a nadto art. 19 § 2 k.k., mając na uwadze potrzebę zachowania wewnętrznej sprawiedliwości orzeczenia. Natomiast uchylono w całości pkt 29 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku.

Jeśli chodzi o oskarżonego J. H. (1) zaskarżony wyrok w stosunku do wymienionego oskarżonego ostał się jedynie co do pkt 33 części dyspozytywnej. Z tego względu należało dokonać odpowiedniej zmiany w zakresie punktów 61 i 68 części dyspozytywnej orzeczenia (inna podstawa prawna warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i dozoru kuratora).

Na marginesie należy zauważyć, że Sąd I instancji przypisał Z. S. (1) w pkt 46 części dyspozytywnej orzeczenia jedynie pomocnictwo do czynów z art. 53 ust. 2 i 63 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (objętych ciągiem przestępstw z art. 91 § 1 k.k.), podczas gdy z ustaleń faktycznych tegoż Sądu wynika ewidentnie, że był on w tym zakresie nie pomocnikiem, lecz współsprawcą w rozumieniu art. 18 § 1 k.k.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje stanowisko ujmujące współsprawstwo według wypracowanej przez A. W. teorii materialno-objektywnej, na podstawie której współsprawstwem jest oparte na porozumieniu wspólne wykonanie czynu zabronionego, charakteryzujące się odegraniem **istotnej roli w procesie realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego po stronie każdego ze współników**. Na podstawie tej koncepcji współsprawcą będzie zarówno osoba, która w porozumieniu z inną realizuje całość lub część znamiona czynu zabronionego, **jak i taka osoba, która wprawdzie nie wykonuje czynności odpowiadającej znamieniu czasownikowemu danego czynu zabronionego, ale której zachowanie się – uzgodnione ze współnikiem – stanowi istotny wkład w realizację wspólnego przestępczego zamachu** (A. Wąsek: Kodeks karny. Komentarz, tom I, s. 248-251; tegoż: Współsprawstwo w polskim kodeksie karnym, Warszawa 1977, s. 117).

W postanowieniu z dnia 1.03.2005 r., III KK 208/04 Sąd Najwyższy wskazuje, że dla przyjęcia współsprawstwa (art. 18 §1 k.k.) nie jest konieczne, aby każda osoba działająca w porozumieniu realizowała osobiście znamiona czynu zabronionego, gdyż wystarczy, że osoba taka działa w ramach uzgodnionego podziału ról, umożliwiając innemu sprawcy wykonanie czynu. Zdaniem Sądu Najwyższego z działaniem wspólnym mamy do czynienia nie tylko wtedy, gdy każdy ze współsprawców realizuje część znamion czynu zabronionego, ale także wtedy, gdy współdziałający nie realizuje żadnego znamienia czasownikowego uzgodnionego czynu zabronionego, **ale wykonane przez niego czynności stanowią istotny wkład we wspólne przedsięwzięcie** (OSNKW 7-8/2005 r., poz. 62).

Podobnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29.06.2006 r. (V KK 391/05, OSNwSK 2006/1/1289), w którym, w tezie głównej stwierdził co następuje: „Dla przyjęcia współsprawstwa (art. 18 § 1 k.k.) nie jest konieczne, aby każda z osób działających w porozumieniu realizowała własnoręcznie znamiona czynu zabronionego, czy nawet część tych znamion. Wystarczy natomiast, że osoba taka działa w ramach uzgodnionego podziału ról, ułatwiając bezpośrednio sprawcy realizację wspólnie zamierzonego celu. W rezultacie, o wspólnym działaniu możemy mówić nie tylko wtedy, gdy każdy ze współsprawców realizuje część znamion czynu zabronionego, ale także wtedy, gdy współdziałający nie realizuje żadnego znamienia czasownikowego uzgodnionego czynu zabronionego, **ale wykonane wcześniej przez niego czynności stanowią istotny wkład we wspólne przedsięwzięcie**”.

W innym orzeczeniu Sąd Najwyższy, analizując zawarte w art. 18 § 1 k.k. znamię współsprawstwa, jakim jest „wspólne i w porozumieniu wykonywanie czynu zabronionego”, podobnie jak w powyższym wyroku stwierdził, że znamię to realizuje także ten współdziałający, który nie biorąc osobiście udziału w czynności sprawczej tego czynu, swoim zachowaniem zapewnia realizację uzgodnionego z tą osobą wspólnego przestępczego zamachu (postanowienie SN z dnia 20.04.200 r., V KK 351/03, OSNKW 5/2004., Poz. 53; zob. także: postanowienie SN z dnia 1.03.2005 r., III K 249/04, OSNKW 7-8/2005 r., poz. 63; z dnia 17.09.2008 r., III K 274/08, Biul. P.K. 12/208, s. 10; z dnia 5.12.2007 r., V KK 120/07, Lex nr 346825; z dnia 15.12.2006 r., II KK 208/06, Prok. i Pr., wkładka 5/2007, poz. 2; z wcześniejszych orzeczeń zob. wyroki SN: z dnia 19.06.1978 r., I KR 120/78, OSNKW 10/1978, poz. 110; z dnia 26.04.1984 r. III KR 322/83, OSNKW 11-12/1984, poz. 117).

Jednocześnie, w cytowanych wyżej orzeczeniach, Sąd Najwyższy bardzo mocno akcentuje, jako cechę współsprawstwa, element subiektywny, w postaci woli bycia sprawcą, traktowania czynu jako swój (animus auctoris), a nie działania jedynie z zamiarem udzielenia drugiemu współdziałającemu pomocy w dokonaniu przez niego czynu zabronionego. W postanowieniu z dnia 20.04.2004 r., V KK 351/03 Sąd Najwyższy podkreśla, że definiując w art. 18 § 2 i 3 k.k. inne od sprawstwa formy zjawiskowe popełnienia przestępstwa, jakimi są podżeganie i pomocnictwo, ustawodawca wprowadził do ich struktury, a ściślej do strony podmiotowej, subiektywny stosunek podżegacza i pomocnika do czynu zabronionego oczekiwanego od sprawcy. Czynu tego nie uważają oni za swój i nie obejmują go własną wolą popełnienia. Nie działają więc animus auctoris. Podżegacz zmierza do wywołania zamiaru popełnienia czynu zabronionego u potencjalnego sprawcy, a pomocnik ułatwia popełnienie takiego czynu przez osobę, która powzięła zamiar jego popełnienia.

Z ustaleń faktycznych Sądu meriti wynika, że Z. S. (1) zajmował się na obu plantacjach naprawą i konserwacją niezbędnych do produkcji marihuany instalacji elektrycznej i grzewczej. Co więcej Sąd ten ustalił, że w dniu 5 marca 2009 r. Z. S. (1) wykonał nielegalne przyłącze prądu z ominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego na plantacji w miejscowości W.. Sąd meriti stwierdził, że (cyt.) „Nielegalnie pozyskiwana energia elektryczna była używana do celów związanych z produkcją marihuany” (str. 11 in fine – 12 in principio uzasadnienia orzeczenia). To samo dotyczy również plantacji w miejscowości R. (vide str. 19 uzasadnienia orzeczenia).

Należy też zwrócić uwagę na ten fragment uzasadnienia orzeczenia, w którym Sąd meriti ustalił, że Z. S. (1) uczestniczył wspólnie z T. G. (1), A. R. (1), T. R. (1) i T. P. (1) w planowaniu założenia i organizowaniu drugiej plantacji marihuany – w miejscowości W. (vide str. 9 in fine uzasadnienia orzeczenia).

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze przytoczone wcześniej poglądy doktryny i judykatury na temat współsprawstwa, jest rzeczą niewątpliwą, że Z. S. (1) odgrywał istotną rolę w procesie realizacji ustawowych znamion czynów z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 powołanej ustawy, mimo że sam nie wykonywał czynności odpowiadających znamieniu czasownikowemu owych czynów. Z pewnością też, skoro uczestniczył w planowaniu i organizowaniu przestępstwa, traktował je jako własne (animus auctoris), a zatem w jego działaniu uwidoczniły się wszystkie niezbędne elementy współsprawstwa w ujęciu teorii materialno-objektywnej.

W zaistniałej sytuacji procesowej, – skoro ta część orzeczenia nie została zaskarżona przez oskarżyciela publicznego na niekorzyść oskarżonego Z. S. (1) – nie ma już możliwości odpowiedniej zmiany owego rozstrzygnięcia (w kierunku współsprawstwa). Obowiązuje bowiem w tym zakresie zakaz reformationis in peius.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego T. G. (1) - odnosząc się do wskazanej apelacji należy przyznać, że słuszny jest podniesiony w niej zarzut naruszenia art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. Przepis ten określa minimum warunków stawianych przez ustawodawcę uzasadnieniu wyroku i nakłada na Sąd obowiązek wskazania jakie fakty uznał za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych.

Stanowisko apelującego, iż uzasadnienie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej przypisanych oskarżonemu T. G. (1) czynów, zarzucanych mu w punktach: II, III, IV i V części wstępnej wymogów tych nie spełnia, jest zasadne.

Uzasadnienie orzeczenia winno stanowić źródło informacji o motywach jakimi kierował się Sąd, wydając określone rozstrzygnięcie. Pozwala to bowiem na zbadanie prawidłowości rozumowania Sądu I instancji w toku wyrokowania. Dlatego uzasadnienie powinno zawierać wyłożone w sposób uporządkowany wyniki narady, z dokładnym wskazaniem co Sąd uznał za udowodnione, jak ocenił poszczególne dowody i dlaczego oparł się na jednych dowodach, a odrzucił inne. Zbyteczne jest natomiast drobiazgowo streszczanie dowodów (wyjaśnień oskarżonych). Istotne są bowiem przede wszystkim poczynione przez Sąd meriti ustalenia faktyczne i dokładne podanie dowodów na jakich zostały one oparte. „Przepis 424 k.p.k. nie nakłada na sąd orzekający bezwzględne obowiązku przywoływania w uzasadnieniu orzeczenia wszystkich bez wyjątku dowodów. Sąd bowiem, mając na uwadze całokształt przeprowadzonych dowodów, zgodnie z zasadą swobodnej ich oceny, ma prawo oprzeć się na jednych dowodach, a pominąć inne, gdy ich treści są zbieżne. W przypadku natomiast, gdy treści dowodów są wzajemnie sprzeczne, powinnością sądu jest wskazanie dowodów, na których się oparł oraz podanie, dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 28 listopada 2012 r. II Aka 255/12). Uzasadnienie wyroku winno wskazywać logiczny proces, który doprowadził Sąd do wniosku o winie lub niewinności oskarżonego, a jego redakcja w sposób czytelny, rzeczowy i wewnętrznie niesprzeczny przedstawiać sposób rozumowania Sądu i dokonane przezeń oceny. Jak już uprzednio wspomniano, uzasadnienie zaskarżonego wyroku w odniesieniu do T. G. (1) we wskazanym zakresie wymogów tych nie spełnia.

Przypisanym wymienionemu oskarżonemu czynom, polegającym na wytwarzaniu środków odurzających (marihuany) na dwóch plantacjach w miejscowościach C. (ul. (...)) i W. Sąd meriti poświęcił w istocie niecałą stronę uzasadnienia orzeczenia (s. 134). Tak lakoniczne omówienie dowodów świadczących zdaniem Sądu meriti o sprawstwie i winie T. G. (1) jest niewystarczające, tym bardziej że przeczył on swojemu sprawstwu w tym zakresie i kwestionował wiarygodność wyjaśnień A. i T. R. (1) na jego temat.

Sąd odwoławczy nie może opierać kontroli odwoławczej jedynie na domniemaniu motywów, które spowodowały uznanie sprawstwa i winy danego oskarżonego. „Zignorowanie przez sąd I instancji obowiązku wyjaśnienia przyczyn, z powodu których wydał orzeczenie lub jego istotną część nie tylko utrudnia, ale wręcz uniemożliwia merytoryczną kontrolę wyroku. Kontrola prawidłowości orzeczenia, którą dokonuje sąd w toku postępowania odwoławczego nie może opierać się o domniemania co do motywów, które powodowały sądem meriti wydającym wyrok, lecz winna odnosić się in concreto do poszczególnych zarzutów postawionych przez apelującego wobec równie klarownych rozstrzygnięć” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 września 2011 r. sygn II Aka 239/11, LEX nr 1112488).

Sąd Apelacyjny w żadnej mierze nie kwestionuje faktu, że istnieją w sprawie dowody wskazujące na przestępczą rolę oskarżonego T. G. (1) i umożliwiające przypisanie mu sprawstwa i winy co do zarzucanych mu czynów (punkty: II, III, IV i V części wstępnej wyroku). Rolą Sądu I instancji jest jednakże szczegółowe omówienie tych dowodów i odniesienie się do występujących w nich sprzeczności.

Biorąc w pierwszej kolejności pod uwagę kluczowe dla ustalenia sprawstwa i winy T. G. (1) wyjaśnienia współoskarżonych A. i T. R. (1) należy zgodzić się z apelującym, że nie są to wyjaśnienia jednolite, chociaż nie podważa to ich wiarygodności. Z uwagi na taki właśnie charakter winny być one przez Sąd meriti dokładnie omówione i przeanalizowane, nie zaś jedynie streszczone. Pozwoliłoby to na prawidłową ocenę całokształtu owych wyjaśnień i wyprowadzenie właściwych wniosków co do ich mocy dowodowej.

To, że wyjaśnienia obu tych oskarżonych uległy zasadniczej zmianie w grudniu 2010 r. (a więc po upływie niespełna roku od pierwszych przesłuchań) jest naturalną konsekwencją poinformowaniu ich w trakcie przesłuchania (A. R. 2 grudnia 2010 r, k. 1498- 1503, T. R. (1) 16 grudnia 2010 r. k. 1593-1595) o możliwości skorzystania z instytucji tzw. „małego świadka koronnego” z art. 60 § 3 k.k. Oskarżeni pouczeni o możliwości nadzwyczajnego złagodzenia kary przyznali się do zarzucanych im czynów i złożyli obszernie wyjaśnienia, w których ujawnili przestępczą rolę m.in. T. G. (1) w inkryminowanym procederze. Jest to w istocie sytuacja dość typowa. Instytucja „małego świadka koronnego” została utworzona w celu walki ze zorganizowaną przestępczością poprzez rozbijanie solidarności grupy. Następstwem współpracy z organami ścigania i ujawnienia informacji dotyczących osób uczestniczących w popełnieniu przestępstw oraz istotnych okoliczności ich popełnienia (nieznanym dotychczas tym organom) jest swoista nagroda w postaci nadzwyczajnego złagodzenia kary (art. 60 § 5 k.k.). Natomiast „z punktu widzenia ustawowych kryteriów stosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary przewidzianego w art. 60 § 3 k.k. nie ma znaczenia brak przyznania się do winy w trakcie początkowych przesłuchań oraz odmowa składania wyjaśnień na tym etapie, pod warunkiem że przekazanie przez sprawcę przestępstwa popełnionego we współdziałaniu z co najmniej dwiema osobami, wszystkich istotnych w sprawie, posiadanych przez niego informacji o osobach współdziałających z nim w popełnieniu przestępstwa oraz okoliczności jego popełnienia, nastąpi wobec organu powołanego do ścigania przestępstw, a więc jeszcze w toku prowadzonego w sprawie postępowania przygotowawczego” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2006 r. II KK 182/05, LEX nr 180791). Spełnienie wymogu ujawnienia istotnych informacji nie jest ograniczone ani do pierwszego przesłuchania, ani też następnych, natomiast zasadnicze znaczenie ma samo spełnienie nakazu ujawnienia tych istotnych informacji na etapie prowadzonego postępowania przygotowawczego, tak aby umożliwić zweryfikowanie wszystkich podanych przez sprawcę okoliczności jeszcze przed skierowaniem aktu oskarżenia do Sądu. Podejrzany w swoich wyjaśnieniach musi przyznać się do sprawstwa i winy, podać wszystkie znane mu informacje dotyczące własnego zachowania i zachowania osób z nim współdziałających, a składane wyjaśnienia muszą być prawdziwe i szczerze. To, że oskarżonym A. R. (1) i T. R. (1) zaproponowano możliwość skorzystania z instytucji tzw. „małego świadka koronnego”, w konsekwencji czego złożyli oni dopiero wówczas wyjaśnienia obciążające T. G. (1), wbrew twierdzeniom jego obrońcy, nie dyskwalifikuje wiarygodności owych wyjaśnień. Wymaga to jednak od Sądu meriti szczegółowej weryfikacji tych wyjaśnień i jednoznacznej oceny ich wiarygodności, czego obecnie zabrakło.

Nie sposób zgodzić się z twierdzeniem autora apelacji, iż wersja A. i T. R. (1) co do udziału T. G. (1) w prowadzeniu obu plantacji marihuany ostać się nie może z uwagi na fakt przebywania przez tego ostatniego w zakładzie karnym. Uszło bowiem uwadze apelującego, iż zarzuty postawione T. G. (1) obejmują okres „co najmniej od lata 2007 r. **do lutego 2010 r.**” (pkt II i III) oraz „co najmniej od listopada 2007 r. **do stycznia 2010 r.**” (pkt IV i V). Jak zostało ustalone T. G. (1) przebywał w zakładzie karnym w okresie od 2 stycznia 2006 r. **do 18 stycznia 2008 roku**. Nie może to zatem wykluczyć bezpośredniego wpływu oskarżonego na organizację plantacji, ich koordynowanie i zbywanie uzyskanego suszu po 18 stycznia 2008 roku (przez dwa lata).

Ponadto z niebudzących zastrzeżeń ustaleń faktycznych Sądu meriti wynika, że T. G. (1) przebywając w zakładzie karnym koordynował działalność plantacji przy pomocy pośredników (s. 6 in principio uzasadnienia orzeczenia).

Również powoływany przez obrońcę oskarżonego fakt przebywania przez M. K. (2) (pseudonim (...)) w warunkach izolacji nie przeczy wersji A. i T. R. (1), iż to on był głównym odbiorcą wytwarzanej na plantacjach w C. i W. marihuany. M. K. (2) był bowiem tymczasowo aresztowany od 10 marca 2003 r. do 4 stycznia 2007 r. a więc w okresie objętym zarzutami II i IV przebywał już na wolności.

Wbrew twierdzeniom autora apelacji nie sposób też uznać, że to jedynie wyjaśnienia A. i T. R. (1) stanowiły podstawę ustalenia sprawstwa oskarżonego T. G. (1) co do omawianych czynów.

Należy wskazać tu wyjaśnienia K. B. (1), zbyt pobieżnie potraktowane przez Sąd meriti na stronach 138-139 uzasadnienia orzeczenia. Podał on m.in., że „raz widziałem tam (C.– przyp.S.A.) też znanego mi z osiedla (...). Ja dokładnie nie wiem, po co G. tam przyjechał, słyszałem tylko że rozmawiali o tym pomieszczeniu, w którym kiedyś były świny, żeby tam zrobić remont i to pomieszczenie wykorzystać, ale nie wiem do czego. Rozmawiali też coś o temperaturach, o wilgoci i o naświetleniu. To wyglądało tak, że (...) (T. P. (1) – przyp. S.A.) umówił się na konkretną

godzinę z T. G. (3), przyjechali tam obaj i był tam też wtedy J. H. (1)” (k. 1938 v.). Nadto K. B. (1) w dalszych swoich wyjaśnieniach podał „potem jak już wyszedłem z aresztu w tej sprawie, ja dostałem od G. i (...) 500 złotych, to było na przełomie września i października 2010 r. W listopadzie dostałem od samego G. znowu 500 zł. Te pieniądze to miało być wynagrodzenie za zaległości w moim wynagrodzeniu za pobyt w B.” (k. 1939). Takie zachowanie T. G. (1) nie mającego (według jego wyjaśnień) nic wspólnego z plantacją, nieprawdźiwie pomówionego przez A. i T. R. (1) (jak twierdzi apelujący) jest aż nadto wymowne w kontekście zarzucanych mu czynów. Dodatkowo wyjaśnienia K. B. (1) wskazują na jeszcze jedną ważną okoliczność, a mianowicie bliską znajomość i (...).

Na sprawstwo oskarżonego T. G. (1) pośrednio wskazują również wyjaśnienia J. J. (2). Pełnił on stosunkowo podrzędną (porządkową) rolę na plantacji w miejscowości W., co w dużej mierze było wynikiem jego uzależnienia od alkoholu. Nadto przebywał on na tej plantacji przez stosunkowo krótki okres tj. niecały rok. Mimo to J. J. (2) miał świadomość działalności osoby o pseudonimie (...) i tego, że jego udział w całym procederze był bardzo znaczny. Wyjaśnił bowiem „(...) słyszałem tylko od (...) (K. B. – przyp. S.A.) i (...) (T. P. – przyp. S.A.) o człowieku, **który założył obie te plantacje**, oni na niego mówili (...). To jest mężczyzna, który mieszka w wili na rogu (...), kiedyś mi ten dom pokazywał (...) i mówił że tam mieszka (...). Wiem, że odpalano mu działkę z zysków, ale dokładnie nie wiem, jak była jego rola. Ja słyszałem też, że on jeszcze w okresie kiedy ja byłem w W., to on jeszcze siedział za narkotyki, i oni mówili że (...) ma niedługo wyskoczyć, wyjść, że A. mu załatwia jakiegoś adwokata” (k. 1451). To, że w dalszych wyjaśnieniach (k. 2641) J. J. (2) podał, że osobiście nie znał (...) czyli T. G. (1) nie przeczy udziałowi tego oskarżonego w omawianym procederze. Uwzględniając bowiem stosunkowo krótki okres zaangażowania J. J. (2) w działalność plantacji w miejscowości W. (przypadający w większości na okres przebywania T. G. (1) w zakładzie karnym), jak również oczywistą hierarchię istniejącą w ramach grupy (o czym była mowa przy omawianiu środka odwoławczego wniesionego przez prokuratora), jest rzeczą zrozumiałą, że mógł on nie mieć bezpośredniego kontaktu z T. G. (1).

Pośrednio na rolę T. G. (1) wskazują też wyjaśnienia P. S. (1). W ocenie apelującego nie mają one waloru dowodowego, albowiem P. S. (1) wiedzę o oskarżonym T. G. (1) posiadał jedynie z relacji J. H. (1), a ten w swoich wyjaśnieniach zaprzeczył, aby mówił pierwszemu z wymienionych o tym, że jednym z szefów interesu był T. G. (1). P. S. (1) słuchany w toku postępowania przygotowawczego w dniu 11 października 2010 r. wyjaśnił, że „J. (J. H. (1) – przyp. S.A.) mi powiedział, że (...) jest kierownikiem, i że A. dzieli się z nim zyskami z obu plantacji, to znaczy A. R. (1), jego syn T., ten (...) i jeszcze jeden mężczyzna – ja go znam jako (...), spotykali się w czwórkę po zbiorze, podliczali koszty (...), a potem dzielili się czystym zyskiem na czterech. **Ten mężczyzna (...)** (T. G. (1) – przyp. S.A.), **to z tego co ja zrozumiałem to miał być pomysłodawcą całego tego interesu.** Ja go nigdy nie widziałem osobiście, o nim mi tylko opowiadał J. H. (1), który go znał, i mówił mi też o nim T. R. (1). Z tego co ja słyszałem od J. H. (1), to ten człowiek nazywa się G., na imię ma chyba T., i jakiś dom wybudował w P. czy w J.” (k. 1124 v.). Podczas kolejnego przesłuchania w dniu 15 października 2010 r. P. S. (1) podał m.in. „oni po każdym zbiorze spotykali się w trójkę- A. R. (1), (...) i (...), a potem doszedł jeszcze T. R. (1) i dzieli zyski. Ja słyszałem, że takie spotkania były gdzieś na drodze potem raz czy dwa razy spotykali się w Pubie (...). Wiem też że utrzymywali ze sobą kontakty towarzyskie, nie związane ze wspólną działalnością (...) Wiem, że (...) ma jakąś rodzinę w Niemczech...” (k. 1132).

Swoje wyjaśnienia P. S. (1) podtrzymał na rozprawie. W dniu 14 lutego 2013 r. wyjaśnił „Było czterech kierowników plantacji tj. A. R. (1), T. R. (1), T. P. (1), T. G. (1). Mam na myśli B. i W.. Z moich rozmów z J. H. (1) wynikało, że to oni we czterech żądzą całym interesem. Ja miałem swojego przełożonego w W., którym był T. R. (1) (...). Nieraz T. R. (1) wspominał mi w luźnych rozmowach, że mają spotkanie rozliczeniowe we czterech, tzn. on, jego ojciec, (...) i (...). Słyszałem, że takie spotkanie było w Pubie (...) (...) (k. 4650) **Już na samym początku tj. sierpień 2008 r.** J. H. (1) mówił mi że są wyżej postawieni ludzie, jacyś kierownicy. H. nic mi wtedy nie mówił dokładnie o G.. On w ogóle nie wymieniał żadnych nazwisk (...) To, że (...) to T. G. (1) dowiedziałem się dopiero w śledztwie” (k. 4651). Z wyjaśnień tych wynika, że oskarżony T. G. (1) prowadził bezpośrednio omawiany proceder przestępczy po opuszczeniu zakładu karnego – to jest po 18 stycznia 2008 r.

Nie ulega wątpliwości, iż wyjaśnienia P. S. (1) co do udziału T. G. (1) są bardzo konsekwentne. Oskarżony ten nigdy nie ukrywał, że nie widział T. G. (1), stąd też nie rozpoznał jego wizerunku okazanego mu w śledztwie. To, że dane personalne (...) poznał później dzięki J. H. (1) nie dyskredytuje waloru dowodowego jego wyjaśnień.

Nie ma racjonalnych powodów, dla których P. S. (1) miałby tworzyć fikcyjną wersję zaangażowania T. G. (1) w plantację marihuany. Podczas rozprawy w dniu 11 marca 2013 r. zaprzeczył on, aby A. R. (1) i T. R. (1) nakłonili go do złożenia wyjaśnień obciążających T. G. (1).

Nie należy również tracić z pola widzenia okoliczności, że P. S. (1) z J. H. (1) łączą bliskie relacje nie tylko związane z przestępczą działalnością, ale również wynikające z więzów rodzinnych (są szwagrami). To właśnie dzięki szwagrowi P. S. (1) został zaangażowany w produkcję marihuany. Okoliczności te dodatkowo potwierdzają prawdziwość twierdzeń P. S. (1), co do relacji przedstawionych mu przez J. H. (1).

Całokształt powyższych dowodów w ich wzajemnym powiązaniu daje podstawę do przypisania T. G. (1) sprawstwa i winy co do czynów zarzucanych mu w punktach: II, III, IV i V części wstępnej zaskarżonego wyroku, niemniej uzasadnienie orzeczenia musi tu spełniać wymogi określone w art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., czego obecnie brakuje.

Co do podniesionego w apelacji zarzutu obrazy art. 45 § 1 k.k. Sąd I instancji winien rozważyć argumenty obrońcy oskarżonego T. G. (1) w tym zakresie przy ponownym rozpoznaniu sprawy.

Reasumując należy stwierdzić, że zaskarżony wyrok został uchylony w stosunku do oskarżonego T. G. (1) co do punktów 1 i 6 części dyspozytywnej na skutek apelacji oskarżyciela publicznego oraz co do punktów 2 i 5 części dyspozytywnej zarówno na skutek apelacji oskarżyciela publicznego (wyeliminowanie z opisu czynów przypisanych oskarżonemu w tych punktach ustalenia, że czynów tych dopuścił się działając w zorganizowanej grupie przestępczej, co pozostaje w związku z uchyleniem pkt. 1 części dyspozytywnej orzeczenia), jak i na skutek apelacji obrońcy oskarżonego (wskazane wcześniej braki w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, które powodują, że nie spełnia ono wymogów określonych w art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.). Równocześnie utraciły moc orzeczenia związane ze wskazanymi wyżej punktami części dyspozytywnej.

Punkt 7 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku nie został zaskarżony przez żadną ze stron.

Sąd Apelacyjny utrzymał natomiast w mocy zaskarżony wyrok w stosunku do T. G. (1) co do pkt 8 części dyspozytywnej, uznając w tej części omawianą apelację za bezzasadną.

Postulat apelującego aby w odniesieniu do omawianego czynu zastosować art. 62a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest bezzasadny. Przepis ten określa warunki, od spełnienia których zależy możliwość umorzenia postępowania w przypadku posiadania przez sprawcę nieznaczej ilości narkotyków na własny użytek. Chodzi o sytuację, w której (cyt.) „orzeczenie wobec sprawcy kary byłoby niecelowe ze względu na okoliczności popełnienia czynu, a także stopień jego społecznej szkodliwości”. Oskarżony T. G. (1) posiadał wprawdzie nieznaczną ilość marihuany (4, (...) grama), jednakże czyn ten nie może być oceniany w oderwaniu, lecz na tle całokształtu jego działalności przestępczej. Oskarżony ten był uprzednio wielokrotnie karany, głównie za przestępstwa objęte ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii, zarówno tą z 24 kwietnia 1997 r., jak i z 29 lipca 2005 r. (vide k. 3341). Z tego względu (mając na uwadze wskazany fakt) nie można uznać, aby okoliczności popełnienia przedmiotowego występku (kolejny czyn naruszający ustawę o przeciwdziałaniu narkomanii) pozwalały na umorzenie wobec T. G. (1) postępowania karnego w tym zakresie.

Nie można też zgodzić się z twierdzeniem apelującego, że występki przypisane oskarżonemu w pkt 8 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku (z art. 62 ust. 3 powołanej ustawy z 29 lipca 2005 r.) stanowił czyn współukarany następczy. W związku z tak postawionym zarzutem godzi się przytoczyć tezę zawartą w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 1 czerwca 2013 r. (II Aka 43/13, LEX nr 1299048) dotyczącą omawianego zagadnienia. Sąd ten stwierdził co następuje: „Posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych, które łączy się z przestępstwami, określonymi w art. 55 u.p.n. (przywóz, wywóz, nabycie, przewóz) oraz art. 56 (nielegalny obrót), art.

58 (udzielanie środka, nakłanianie), art. 59 tej ustawy (udzielanie środka, nakłanianie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej), nie podlega odrębnemu ukaraniu (pozorny zbieg przestępstw) i stanowi czyn współukarany, jeżeli zachowana jest **więź czasowa i sytuacyjna z przestępstwem głównym**".

Wprawdzie w katalogu przestępstw wymienionych w cytowanej tezie nie ma czynu z art. 53 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, niemniej istota zagadnienia pozostaje tu taka sama. Chodzi mianowicie o wspomnianą w owym judykacie „więź czasową i sytuacyjną z przestępstwem głównym”.

Występek przypisany T. G. (1) w pkt 8 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku został popełniony **w dniu 25 lutego 2011 r.** (vide pkt VIII części wstępnej). Przesłanki główne zarzucane oskarżonemu w niniejszej sprawie (z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 powołanej ustawy) obejmowały okres od lata 2007 **do lutego 2010 roku** (pkt II części wstępnej orzeczenia) oraz od listopada 2007 r. **do stycznia 2010 roku** (pkt IV części wstępnej orzeczenia).

W przedstawionej sytuacji nie można zatem mówić o „więzi czasowej i sytuacyjnej z przestępstwem głównym” czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 8 części dyspozytywnej, skoro czy ten został popełniony po upływie roku od owych przestępstw głównych.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny uznał omawiany środek odwoławczy co do pkt. 8 części dyspozytywnej orzeczenia za bezzasadny.

W końcowej części apelacji autor wywodzi, że „wyrok jest wewnętrznie rażąco niesprawiedliwy, albowiem w stosunku do T. G. (1) orzeczona została bezwzględna kara pozbawienia wolności...”.

Ponieważ w stosunku do wspomnianego oskarżonego zaskarżony wyrok został utrzymany w mocy w tej części, w której orzeczono wobec niego bezwzględną karę 3 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 8 części dyspozytywnej) należy odnieść się do przytoczonego wyżej fragmentu apelacji.

Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw aby wykonanie tej kary warunkowo zawiesić, mając na względzie uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego T. G. (1) (vide k. 3341). Jak wcześniej wspomniano oskarżony ten był już karany głównie za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (zarówno z 24 kwietnia 1997 r., jak i 29 lipca 2005 r.). Z tego względu nie zachodzą tu przesłanki z art. 69 § 1 k.k. (pozytywna prognoza kryminologiczna).

Na poczet kary 3 miesięcy pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu na podstawie art. 63 § 1 k.k. okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 25 lutego 2011 r. do 25 maja 2011 r.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego T. P. (1) - apelacja ta w znacznym zakresie stała się bezprzedmiotowa na skutek uwzględnienia apelacji oskarżyciela publicznego. Należy w związku z tym przypomnieć, że Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok m.in. w stosunku do oskarżonego T. P. (1) co do następujących punktów części dyspozytywnej orzeczenia: 10,11 (w zakresie punktów X i XV części wstępnej) i 14 (w zakresie punktów XI i XVI części wstępnej).

Orzeczenie wydane w trybie art. 45 § 1 k.k., dotyczące przypadku korzyści majątkowej w wysokości 200.000 zł (pkt 12 części dyspozytywnej orzeczenia) związane jest z ciągiem przestępstw przypisanym T. P. (1) w punkcie 11 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku. Jak wyżej wspomniano Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok w stosunku do wymienionego oskarżonego m.in. co do pkt 11 części dyspozytywnej orzeczenia w zakresie czynów zarzucanych mu w punktach X i XV części wstępnej. Sąd I instancji ustalił, że T. P. (1) (cyt.) „zarobił na przestępczym procederze łącznie z plantacją w C. – 200.000 zł” (str. 12 uzasadnienia orzeczenia). W końcowej części uzasadnienia orzeczenia (str. 178 in principio) Sąd ten stwierdził, że swoje wyliczenia w tym zakresie oparł na wyjaśnieniach oskarżonego T. P. (1) z postępowania przygotowawczego zawartych na karcie 2648 akt sprawy. Z powołanych wyjaśnień wymienionego oskarżonego wynika wyraźnie, że wspomnianą kwotę 200.000 zł łączy on w istocie z plantacją położoną w miejscowości C. przy ul. (...) (vide pkt X części wstępnej zaskarżonego wyroku). Jak wyżej stwierdzono w tej części zaskarżony wyrok został uchylony i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania Sądowi

Okręgowemu w Opolu. Wyrok ten został natomiast utrzymany w mocy co do czynu zarzucanego T. P. (1) w pkt XII części wstępnej. Nie ustalono aby w tym zakresie odniósł on określoną korzyść majątkową, w związku z czym Sąd Apelacyjny uchylając zaskarżony wyrok w podanym wyżej zakresie stwierdził równocześnie, że utraciło moc orzeczenie zawarte w pkt 12 części dyspozytywnej (wydane w trybie art. 45 § 1 k.k.).

W związku z rozstrzygnięciem Sądu Apelacyjnego w omawianej materii (częściowe uchylenie orzeczenia co do czynów wchodzących w skład przypisanych oskarżonemu obu ciągów przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i częściowe utrzymanie w mocy tegoż orzeczenia w tym zakresie) należy odnieść się do ewentualnych wątpliwości czy tak skonstruowane rozstrzygnięcie jest dopuszczalne (wskazany wcześniej podział ciągu przestępstw, za który orzeczono w pierwszej instancji jedną karę). Sąd Apelacyjny orzekając w przedstawiony wyżej sposób miał na względzie postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2011 r. (II KK 200/10, OSNKW 2011/5/41, LEX nr 817617), które dopuszcza taką możliwość. Sąd Najwyższy podniósł we wskazanym judykacie co następuje: „Nie ma przeszkód, aby w postępowaniu odwoławczym, dostrzegając braki w gromadzeniu materiału dowodowego i kierując się zasadą odrębności przestępstw wchodzących w skład ciągu, uchylić zaskarżony wyrok co do konkretnych czynów i w tym zakresie przekazać sprawę do ponownego rozpoznania, a skazać za pozostałe przestępstwa wchodzące w skład ciągu, przy ustaleniu nowej ich konfiguracji i wymierzeniu nowej kary w oparciu o art. 91 § 1 k.k., dostosowanej do poczynionych zmian w zakresie ilości przestępstw wchodzących w skład ciągu i określonej kierunkiem wniesionego środka odwoławczego”.

W przedstawionej wyżej sytuacji procesowej zarzuty zawarte w punktach 1 i 2 omawianej apelacji stały się obecnie bezprzedmiotowe.

Jeśli chodzi o zarzut rażącej niewspółmierności kary odniesienie się do głównej jego części (postulat obniżenia orzeczonej wobec T. P. (1) kary łącznej pozbawienia wolności do lat 2 – pkt 4 apelacji, str. 2) byłoby przedwczesne z uwagi na rozstrzygnięcie Sądu odwoławczego w co do punktów 11 i 14 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku (częściowe uchylenie orzeczenia w tym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, a co za tym idzie utrata mocy orzeczenia zawartego w pkt 52 części dyspozytywnej wyroku).

Sąd Apelacyjny wymierzył T. P. (1) nową karę łączną pozbawienia wolności obejmującą jednostkową karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną w pkt VI wyroku Sądu odwoławczego i jednostkową karę 1 miesiąca pozbawienia wolności orzeczoną w pkt 15 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku. Karę tę Sąd Apelacyjny ustalił na 1 rok i 2 miesiące pozbawienia wolności. Wykonanie tej kary Sąd Apelacyjny warunkowo zawiesił na okres lat 5 na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 2 k.k. Podstawą warunkowego zawieszenia nie może być tu art. 60 § 5 k.k., gdyż w skład kary łącznej pozbawienia wolności weszła kara 1 miesiąca (pkt 15 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku), którą orzeczono bez stosowania art. 60 § 3 k.k., a tylko w takim przypadku wchodzi w grę art. 60 § 5 k.k. Z tego względu w tej części zaskarżony wyrok został zmieniony (pkt 58 części dyspozytywnej).

Ponadto Sąd Apelacyjny sprostował w trybie art. 105 § 1 i 2 k.p.k. oczywistą omyłkę pisarską zaistniałą w pkt 14 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, polegającą na przestawieniu ilości i wartości skradzionej energii elektrycznej z punktu XIII części wstępnej do punktu XVI części wstępnej i odwrotnie (zaskarżony wyrok w zakresie skazania oskarżonego za czyn zarzucany mu w pkt XIII części wstępnej został utrzymany w mocy, w związku z czym sprostowanie wskazanej omyłki przez Sąd odwoławczy było konieczne).

Co do apelacji obrońcy oskarżonego J. J. (2) – odniesienie się do podniesionych w tej apelacji zarzutów byłoby przedwczesne, albowiem zaskarżony wyrok w stosunku do wymienionego oskarżonego został w całości uchylony (punkty 37 i 38 części dyspozytywnej) na skutek apelacji oskarżyciela publicznego i sprawę w tym zakresie przekazano do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W związku z takim rozstrzygnięciem Sądu odwoławczego utraciło moc orzeczenie zawarte w pkt 39 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku kwestionowane przez autora omawianej apelacji (orzeczony na podstawie art. 45 § 1 k.k. przepadek korzyści majątkowej w wysokości 20.000 zł). Do podniesionych w tej kwestii przez obrońcę

oskarżonego zastrzeżeń Sąd I instancji winien odnieść się przy ponownym rozpoznaniu sprawy, jak również winien odnieść się do podniesionej przez apelującego kwestii czasokresu przestępczej działalności J. J. (2).

Należy dodać, że utraciły nadto moc dotyczące wymienionego oskarżonego orzeczenia zawarte w punktach: 62, 69, 77 i 86 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku na skutek uchylenia tegoż wyroku co do punktów 37 i 38 części dyspozytywnej.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego Z. S. (1) – apelacja ta w zasadniczym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Obrońca oskarżonego zakwestionował zaskarżony wyrok w całości, wyłączwszy punkt 45, w którym Z. S. (1) został uniewinniony od czynu z art. 258 § 1 k.k. Orzeczenie to oraz orzeczenia z nim związane (dotyczące punktów: XLIV, XLV, XLVI i XLVII części wstępnej) zostało uchylone na skutek apelacji oskarżyciela publicznego, a sprawę w tym zakresie przekazano do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji (o czym była wcześniej mowa).

Przechodząc natomiast do środka odwoławczego wniesionego przez obrońcę Z. S. (1) należy w pierwszej kolejności przeanalizować te zarzuty, w których apelujący kwestionował zasadność przyjęcia sprawstwa oskarżonego co do czynów przypisanych mu w pkt 46 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku (ciąg przestępstw kwalifikowany z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.). Zastosowana tu przez Sąd meriti konstrukcja objęła czyny jednostkowe zarzucane oskarżonemu w punktach: XLIV, XLVI i XLVIII części wstępnej orzeczenia. Z uwagi na trafność apelacji prokuratora orzeczenie to zostało uchylone co do punktów XLIV i XLVI części wstępnej. Zaskarżony wyrok co do czynu oskarżonego wchodzącego jako ostatni w skład wspomnianego ciągu przestępstw (pkt XLVIII części wstępnej) polegającego na bieżącej naprawie i konserwacji instalacji elektrycznej i grzewczej na plantacji w miejscowości **R.**, przez oskarżyciela publicznego zakwestionowany nie został, albowiem w opisie tego czynu nie było znamienia w postaci „działania w zorganizowanej grupie przestępczej”.

W związku z powyższym, tak jak w przypadku oskarżonego T. P. (1), zaskarżony wyrok uchylono co do części omawianego ciągu przestępstw, natomiast utrzymano w mocy tenże wyrok co do punktu 46 części dyspozytywnej w zakresie skazania oskarżonego za czyn zarzucany mu w punkcie XLVIII części wstępnej. Wskazany ciąg przestępstw został w ten sposób rozwiązany. Związane z tym wywody prawne zostały przedstawione uprzednio (przy omawianiu apelacji dotyczącej oskarżonego T. P. (1)), dlatego ich powielanie (w analogicznej w istocie sytuacji) jest zbędne.

Abstrahując od powyższego, należy podnieść, że w stosunku do owej grupy przestępstw apelujący sformułował trzy zarzuty. W pierwszym z nich wskazał na brak możliwości przyjęcia w odniesieniu do oskarżonego zamiaru bezpośredniego. W drugim wskazał na konieczność dokładnego ustalenia przez Sąd meriti terminów i zakresu prac oskarżonego na plantacjach. W trzecim kwestionował kwalifikację prawną z art. 65 § 1 k.k., a w konsekwencji możliwość przyjęcia, iż Z. S. (1) z przestępczego procederu uczynił sobie stałe źródło dochodu.

Nie sposób podzielić stanowiska apelującego o braku dowodów świadczących o działaniu Z. S. (1) w zamiarze bezpośrednim. Co więcej, (jak już uprzednio stwierdzono w części uzasadnienia związanej z apelacją prokuratora) zachowanie wymienionego oskarżonego wykroczyło poza ramy pomocnictwa i w istocie realizowało znamiona współsprawstwa (okoliczność ta znajduje się jednak poza granicami zaskarżenia). Wystarczy tu wspomnieć fakt udziału oskarżonego w planowaniu założenia plantacji w miejscowości W., co świadczy o bezpośrednim zamiarze jego współdziałania z innymi osobami (vide str. 9 in fine uzasadnienia orzeczenia).

Odnosząc się do trzeciego z wymienionych wyżej zarzutów (art. 65 § 1 k.k.), należy uznać jego trafność co do działalności oskarżonego na plantacji w miejscowości R.. Sąd meriti ustalił, że Z. S. (1) wykonał nielegalne przyłącze prądu w miejscowości R. i nieregularnie wykonywał tam prace naprawcze i konserwatorskie. Łącznie otrzymał z tego tytułu 400 zł (str. 19 uzasadnienia Sądu). „Sprawca czyni sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu, gdy dopuszcza się go wielokrotnie i z pewną regularnością, a takie zachowania stanowią dla niego sposób na uzyskiwanie dochodu, przy czym nie musi to być ani jedyne, ani główne jego źródło. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 12 kwietnia 2012 r.

sygn. akt II Aka 79/12, LEX nr 1220218). Sposób bezprawnego pozyskiwania korzyści majątkowych musi tu być zatem **długotrwały i powtarzalny** (regularny), a ustalenia faktyczne Sądu meriti w tym zakresie na to nie wskazują. W związku z tym wyeliminowano z opisu przedmiotowego czynu znamię w postaci uczynienia sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu, a z kwalifikacji prawnej tego czynu art. 65 § 1 k.k.

Powyższe uwagi należy też odnieść do ciągu przestępstw, którego dotyczy punkt 48 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku. Sąd Apelacyjny utrzymał tu w mocy jedynie skazanie oskarżonego za czyn zarzucany mu w punkcie XLIX części wstępnej.

Apelujący starał się wykazać, że Z. S. (1) tylko ułatwił współoskarżonym kradzież energii elektrycznej w miejscowości R. poprzez dokonanie nielegalnego przyłącza, podczas gdy sam ze skradzionej energii nie skorzystał. Należy w związku z tym przypomnieć, że współsprawcą jest każdy, kto realizuje choćby część znamion czynu zabronionego. Przy tak istotnej roli oskarżonego w popełnieniu przedmiotowego czynu nie może być tu mowy jedynie o pomocnictwie. W orzecznictwie sądowym i doktrynie przyjmuje się, iż dla rozróżnienia współsprawstwa od pomocnictwa najbardziej istotne jest to, czy zachowanie danej osoby stanowiło istotny wkład w popełnienie przestępstwa (tzw. teoria materialno – obiektywna). Do przyjęcia współsprawstwa wystarczy obiektywne działanie sprawcy w wykonaniu danego czynu w ramach uprzednio uzgodnionego podziału ról, jeżeli każdy ze współsprawców obejmował swoim zamiarem cały zespół przedmiotowych znamion przedsięwzięcia. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach przyznał się do wykonania nielegalnego przyłącza prądu w miejscowości R.. Wykonał je na polecenie H. S. (k. 4654). Nie była to zresztą jego jedyna nielegalna instalacja jakiej dokonał w ramach współsprawstwa. To samo uczynił też na plantacji w miejscowości W.. Oskarżony miał pełną świadomość, że dokonane przez niego obejścia służą do kradzieży energii elektrycznej. To czy oskarżony z tego prądu korzystał bezpośrednio czy też nie, nie ma znaczenia. Skradziona energia zaopatrywała plantację marihuany, z której uprawy uzyskał on realną korzyść. Jak już uprzednio stwierdzono Sąd odwoławczy nie może zmienić wyroku Sądu I instancji w tej części, przyjmując w miejsce pomocnictwa współsprawstwo z uwagi na zakaz reformationis in peius.

Z uwagi brak znamienia bezprawnego pozyskiwania korzyści majątkowych z owego przestępstwa w sposób długotrwały i powtarzalny, należało wyeliminować z kwalifikacji prawnej tego czynu art. 65 § 1 k.k.

Powyższe zmiany spowodowały konieczność wymierzenia oskarżonemu przez Sąd odwoławczy nowych kar. Dokonana przez Sąd Apelacyjny ocena całokształtu elementów podmiotowych i przedmiotowych istotnych z punktu widzenia okoliczności mających wpływ na wymiar kary, przy uwzględnieniu zmian w opisie czynów przypisanych Z. S. (1) w postępowaniu odwoławczym dała podstawę do orzeczenia owych kar w następującym wymiarze:

- za czyn z punktu 46 części dyspozytywnej wyroku (pkt XLVIII części wstępnej) 1 rok pozbawienia wolności i 50 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu jednej stawki na 50 zł,
- za czyn z punktu 48 części dyspozytywnej wyroku (pkt XLIX części wstępnej) 4 miesiące pozbawienia wolności i 30 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu jednej stawki na 50 zł.

Konsekwencją omówionych powyżej zmian jest również orzeczony w trybie art. 45 § 1 k.k. przypadek korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w wysokości 400 zł.

Bezasadne są zarzuty apelacji dotyczące czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 49 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku. Z opinii biegłego wynika, że pliki, co do których możliwe było stwierdzenie, że przynajmniej jedna z osób tam ukazanych to małoletni poniżej piętnastego roku życia, a jego ciało było obnażone w okolicy piersiowej, krocza i pośladków lub osoba ta uczestniczyła w czynnościach seksualnych z udziałem innych osób, należało ocenić jako materiał pornograficzny. Pliki te na dołączonej do opinii sądowo – lekarskiej tabelarycznej liście oznaczono literą (...) (k. 144-145 załącznika dot. oględzin komputera Z. S. (1)). Jak wynika ze sprawozdania z badania komputera przenośnego należącego do Z. S. (1) spośród pięciu plików cztery były uzyskane za pomocą programu (...) i w jego ramach podlegały rozpowszechnianiu, wyłączywszy plik (...)~1, który nie znalazł się w tabeli dołączonej do sprawozdania. Wynika z tego bezspornie, że o plik (...) było 45 zapytań, 21 z nich zostało zaakceptowanych przez

oskarżonego (k. 151 załącznika). W stosunku do pliku **(P.) (H.) (K.) (V. (L.) (M.) (L.) N.) (S. P.)** było 40 zapytań z czego 15 zostało zaakceptowanych przez oskarżonego (k. 160 załącznika). Udostępnienie tych plików przez Z. S. (1) jest bezsporne. Twierdzenie apelującego, iż oskarżony nie miał zamiaru udostępniać owych plików jest całkowicie bezzasadne. O żadnej nieumyślności ze strony Z. S. (3) nie może być tu mowy. Oskarżony kilkadziesiąt (36) razy w stosunku do wskazanych wyżej plików zaaprobował możliwość udostępnienia ich innym użytkownikom programu. Jeśli chodzi o pliki oznaczone jako (...) (...) Y. R. N. T. P., Y. T., T., (...) oraz E. 10 Y. C. E. P. (...), faktycznie nie zostały one jeszcze udostępnione, prawdopodobnie z uwagi na fakt, iż do chwili zatrzymania komputera oskarżonego o plik (...) Y. R. N. T. P., Y. T., T., (...) było tylko jedno zapytanie, zaś o plik E. 10 Y. C. E. P. (...) nie było w ogóle zapytań (k. 156 załącznika). Mimo to Sąd meriti prawidłowo ocenił zachowanie oskarżonego jako „rozpowszechnianie” w rozumieniu art. 202 § 3 k.k., albowiem zgromadzone pliki, zawierające treści pornograficzne z udziałem małoletnich poniżej lat 15, uczynił on powszechnie dostępnymi szerszemu i bliżej nieokreślonemu kręgowi osób. Jak prawidłowo ustalił Sąd I instancji Z. S. (1) pliki te pozyskał z internetu za pomocą przeznaczonego do obsługi sieci (...) (...) programu (...) zainstalowanego w jego komputerze. Program ten umożliwia ściąganie jednego pliku przez wielu użytkowników w każdym miejscu na świecie, a więc ich liczba nie ma limitu. W tym miejscu godzi się odwołać do postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 1 września 2011 r. (V KK 43/11 LEX 1099298), w którym wyrażono następujący pogląd: „Dla przyjęcia odpowiedzialności karnej za rozpowszechnianie pornografii dziecięcej w sieci internetowej nie ma znaczenia to, jaka konkretnie liczba innych użytkowników zapoznała się z treścią takich plików - i czy tę liczbę można uznać za znaczną - lecz to, że sposób pobierania plików pornograficznych oraz ich udostępniania za pomocą odpowiedniego programu dawał możliwość zapoznania się z nimi nieoznaczonej liczbie osób”. Zastosowana przez Sąd I instancji kwalifikacja prawna omawianego czynu jest zatem prawidłowa.

Jeśli chodzi o obrazę przepisów prawa procesowego wskazanych w pkt 2 lit. a – d omawianego środka odwoławczego, w kontekście czynu przypisanego Z. S. (1) w pkt 49 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, podniesione tu zarzuty są bezzasadne.

Sąd I instancji dokonał oceny istniejących w tym zakresie dowodów w pełnej zgodzie z regułami określonymi w art. 7 k.p.k., a swoje stanowisko w kwestii sprawstwa i winy oskarżonego uzasadnił logicznie i prawidłowo. Z tego względu nie zasługują na uwzględnienie zarzuty zawarte w pkt 2 lit. a i b apelacji.

Co do naruszenia art. 4 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. (pkt 2 lit. c i d apelacji) brak jest podstaw aby podzielić stanowisko autora apelacji w tym względzie.

Wbrew twierdzeniu apelującego Sąd I instancji nie dopuścił się naruszenia art. 4 k.p.k. w omawianym zakresie. Godzi się przypomnieć, że podnosząc zarzut naruszenia wskazanego przepisu nie jest wystarczające odwołanie się w apelacji jedynie do zasady obiektywizmu, bez podania, jakie przepisy ją konkretyzujące zostały naruszone przez Sąd I instancji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2007 r., V KK 390/07, LEX nr 353329). Przepis ten wyraża bowiem ogólną dyrektywę postępowania karnego, która jest konkretyzowana poprzez treść odpowiednich przepisów kodeksu postępowania karnego, nakazujących lub zakazujących organom prowadzącym postępowanie karne dokonanie określonych czynności w przewidzianych tymi przepisami sytuacjach procesowych (np. art. 40 k.p.k., art. 170 § 2 k.p.k.). Powyższego wymogu analizowana apelacja nie spełnia.

Obraza art. 5 § 2 k.p.k. ma miejsce wówczas, gdy w danym zakresie istnieją wątpliwości, które nie dają się usunąć, mimo wykorzystania wszelkich dostępnych źródeł i środków dowodowych. O naruszeniu tego przepisu można zatem mówić dopiero wówczas, gdy mimo przeprowadzenia postępowania dowodowego zgodnie z regułami, o których mowa w art. 7 k.p.k. wątpliwości te nie zostały usunięte i rozstrzygnięto je na niekorzyść oskarżonego. Dodać przy tym należy, że zasada ta nie wchodzi w grę, jeżeli wątpliwości zgłasza jedynie autor środka odwoławczego, a nie miał ich (jak w niniejszej sprawie) Sąd orzekający, który dokonał stanowczych, zgodnych z dyrektywami określonymi w art. 7 k.p.k., ustaleń faktycznych (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 2006 r., III K 195/05, OSNKW z 2007 r., z. 4, poz. 39, str. 45). Autor apelacji nie wykazał, aby Sąd I instancji miał wątpliwości, które rozstrzygnął wbrew zasadzie in dubio pro reo na niekorzyść oskarżonego.

Brak jest podstaw do zmiany wysokości kary orzeczonej w tym zakresie wobec oskarżonego. Kara 10 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do wagi popełnionego przez niego czynu.

Sąd Apelacyjny orzekł wobec oskarżonego Z. S. (1) nową karę łączną obejmującą kary jednostkowe orzeczone w punktach XVI i XVIII wyroku Sądu Apelacyjnego oraz karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w punkcie 49 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku. Łącznie Sąd Apelacyjny wymierzył wymienionemu oskarżonemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 60 stawek dziennych, przy ustaleniu jednej stawki na 50 zł. Z uwagi na wyeliminowanie z podstawy skazania art. 65 § 1 k.k. Sąd Apelacyjny dokonał odpowiedniej zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie punktów 64 i 71 części dyspozytywnej. Utraciły natomiast moc orzeczenia zawarte w punktach: 47, 57, 79 i 99 (w zakresie opłaty) części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku. W związku z tym Sąd Apelacyjny na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył na nowo na poczet orzeczonej wobec tego oskarżonego kary grzywny okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 10 listopada 2010 r. do 9 grudnia 2010 r., stwierdzając że jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny. W ten sposób grzywna orzeczona wobec Z. S. (1) w pkt XXI wyroku Sądu Apelacyjnego (60 stawek dziennych, przy ustaleniu stawki na 50 zł) została wykonana w całości.

Co do apelacji obrońcy oskarżonych A. i T. R. (1) – odniesienie się do podniesionych w tym środku odwoławczym zarzutów byłoby przedwczesne z uwagi na uchylenie w całości zaskarżonego wyroku w stosunku do obu wymienionych oskarżonych.

Podniesione przez autora omawianej apelacji kwestie winny być rozważone przez Sąd I instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy.

Orzeczenie o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze opiera się o art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.

Koszty nieopłaconej obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz występujących w drugiej instancji obrońców na podstawie art. 29 ustawy – prawo o adwokaturze.